73STE JAARGANG No. 9680 — WOENSDAG 28 NOVEMBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curacao

REGERING kondigt „afkoelings-periode" af voor stakende bakkers

Morgen vroeg wordt er weer brood gebakken

Willemstad. — Op de gisteravond gehouden ledenvergadering van de Algemene Curaçaose Bakkersbond is (zoals men uit een verslag elders op deze pagina kan lezen), besloten, dat het bestuur van de Bond hedenochtend een onderhoud zou hebben met de wnd.-Gouverneur en de minister-president naar aanleiding van de door de regering afgekondigde afkoelingsperiode van 30 dagen.

Het onderhoud met de heer Jonckheer heeft inmiddels plaats gevonden. Daarbij was behalve het bestuur van de Bond, ook de landsbemiddelaar, de heer Roefstra aanwezig.

De regering deelde mede, dat zij de afkoelingsperiode van 30 dagen morgenochtend (29 november) te 8 uur zal doen ingaan, na welk tijdstip de bakkers dus (althans voorlopig) weer aan het werk zullen dienen te gaan.

Het bestuur van de Bakkerbond heeft besloten het werk morgenochtend om 8 uur voorlopig te hervatten.

Vaststelling afkoelingstermijn kreeg slecht onthaal op vergadering van Curacaose Bakkersbond

Willemstad. — De vergadering, uitgeschreven door de Algemene Curaçaose Bakkersbond, welke gistermiddag klokslag vijf uur in het clubgebouw aan de Bargestraat 1 is gehouden, en waarbij de heer J. Roefstra, landsbemiddelaar in het geschil tussen het bakkerspersoneel en de werkgevers aanwezig was, is niet bevredigend verlopen. De meerderheid der bakkers wilde de staking voortzetten, totdat aan hun eisen zou zijn voldaan. En dit ondanks een regeringsbesluit, dat een half uur na de aanvang der vergadering door de secretaris van de landsbemiddelaar aan de vergadering werd voorgelegd, en waarin een afkoelingsperiode van 30 dagen werd bevolen.

De heer Tschumie, voorzitter van de Bakkersbond, opende de vergadering met nogmaals de redenen op te sommen, welke ertoe hebben geleid een staking voor het bakkerspersoneel uit te roepen. Spreker zeide, dat de uitslag van de vergadering moest bepalen, welke richting gevolgd diende te worden. De voorzitter maakte van de gelegenheid gebruikt zijn afkeuring uit te spreken over de behandeling van een der bakkers door diens werkgever. Bedoelde bakker zou over staking hebben gesproken, waardoor zijn patroon hem op staande voet ontsloeg. Zijn vergoeding bestond uit 2 dagen loon. Zowel de Bond als de leden zullen de ontslagene morele steun verlenen, opdat — wanneer deze staking beëindigd zal zijn — hij weer in dienst genomen' wordt.

De landsbemiddelaar, de heer Roefstra, pleitte voor een goed begrip van de gehele situatie, zodat er een onderhandse regeling getroffen kon worden, waarbij zowel de consumenten als de werkgevers en in het bijzonder het bakkerspersoneel gebaat kunnen zijn. Hij vroeg de volle medewerking van alle leden. Hij verzocht de staking alsnog op te heffen zodat hij in de gelegenheid zou zijn een grondige studie te maken van het geschil, daar hij eerst kortelings belast was geworden met de bijlegging daarvan. Hij verzekerde de aanwezigen, dat hij alles in het werk zou stellen om een bevredigende oplossing voor de beide partijen te vinden.

Het verzoek het werk te hervatten vond bij de stakers echter geen bijval. Zij wilden dat hun eisen onmiddellijk ingewilligd zouden worden. Een suggestie van 5% loonsverhoging achtten zij onvoldoende, de eis is 10% loonsverhoging en 10% sociale verzekering (ook voor het gezin van de werknemer).

Rumoeriger verliep het verdere deel van de vergadering toen de secretaris van de landsbemiddelaar een besluit van de regering kwam brengen van de volgende inhoud:

„In verband met het in de bakkerijbedrijven op Curaçao ontstaan arbeidsgeschil dat tot staking aanleiding dreigt te geven heeft de Regering met ingang van heden, 27 november 1956, op grond van artikel 3A van de Arbeidsgeschillen-landsverordening 1946 P B. 1946 No. 119) een afkoelingsperiode van **dertig** dagen afgekondigd. Door het afkondigen van deze termijn wenst de Regering de bij het geschil betrokken partijen nogmaals in de gelegenheid te stellen met medewerking van de bijzondere landsbemiddelaar een niet alleen in het belang der partijen doch ook op het algemeen belang afgestemde redelijke oplossing van het geschil te bereiken. Het zal daarom gedurende dertig dagen de werknemers in de bakkerijbedrijven verboden zijn naar aanleiding van het geschil hun werkzaamheden neer te leggen, terwijl het anderszijds gedurende deze termijn aan de werkgevers in de bakkerijbedrijven verboden is naar aanleiding van het geschil de dienstbetrekking met de werknemers te beëindigen.

Op de werknemers en de werkgevers in de bakkerijbedrijven wordt een beroep gedaan deze afkoelingsperiode in hun eigen belang en dat van het algemeen stipt na te komen."

Het besluit had de uitwerking van een donderslag bij heldere hemel. Waren de gemoederen reeds eerder tamelijk verhit, bij het voorlezen van dit besluit was de verontwaardiging algemeen. Men schreeuwde dat het een dictatoriaal decreet was, dat de bakkers echter niet hun eerder ingenomen standpunt zou doen prijsgeven. Men ging van de redenatie uit, dat niet alleen de werkgevers en hun families het recht van bestaan hebben, maar dat ook de werknemers een menswaardig bestaan moeten kunnen leiden.

Verschillende sprekers voerden het woord. Een deel was van opvatting, dat rekening gehouden moet worden met het regeringsbesluit, en dat het beter is accoord te gaan met de 30 dagen-termijn. Een andere groep voelde er echter weinig voor een onderdanige houding aan te nemen en trachtte de medeleden te overtuigen, dat slechts solidair optreden de staking zal doen slagen. Daar de vergadering het niet eens kon worden, schorste de voorzitter de bijeenkomst voor enkele minuten, waarna dan een beslissing genomen zou worden. Toen de tijd verstreken was kwam men echter niet aanstonds tot een besluit, doch men bereikte overeenstemming om de volgende ochtend (dus hedenochtend) te 8 uur naar het Fort Amsterdam te gaan teneinde de Wnd. Gouverneur en de Minister President persoonlijk te spreken.

Broeder Leodegarius, die 8 december zijn zilveren professiefeest viert, aan zijn bureau in het tehuis voor bejaarde mannen te Santa Rosa.

Duits schip krijgt geen brandstof

Durban. — Het 6759 ton metende Duitse vrachtschip Westerstein kon dezer dagen de haven van Durban in Zuid-Afrika niet verlaten met genoeg brandstof om zijn reis te vervolgen, omdat de oliemaatschappijen in deze stad weigerden stookolie te leveren. Later is meegedeeld dat het schip naar Port Elisabeth is vertrokken. Functionarissen van olie maatschappijen in Kaapstad hebben verklaard dat er geen sprake van is dat het schip in Port Elisabeth stookolie krijgt.

Een woordvoerder van een Amerikaanse oliemaatschappij te Kaapstad zei: „Wij hebben duidelijk omschreven instructies geen olie te leveren aan kapiteins van schepen die door communisten gecontroleerde havens aandoen".

De Westernstein was van Bremen onderweg naar communistisch China. Het schip had halverwege de Middellandse Zee wegens de afsluiting van het Suezkanaal terug moeten keren om de reis om de Kaap te maken.

Stakende bakkers in het Fort Amsterdam.

Om 11.20 uur hedenochtend reed EERSTE AUTO weer over de brug

„NEPTUNUS" en „ANTIL" I en II brachten gevaarte op zijn plaats

Willemstad. — Hedenochtend om 8 uur werd in de Annabaai het profiel zichtbaar van de pontonbrug, die door de „Antil I" en de „Antil II' behoedzaam naar zijn plaats word gesleept. De sleep werd voorafgegaan door rappe havenbootje welke de baan vrij hielden voor de zo kostbare drijvende brug, die de voornaamste schakel vormt in het Willemstadse verkeer en als touristisch bezienswaardigheid over de gehele wereld vermaardheid geniet.

Het laatste inconveniënt, dat de brug veroorzaakte, was een tijdelijke stremming van het voetgangersverkeer per overzetpont. Het pontje namelijk, dat tegen 8 uur hedenmorgen van de Punda-zijde naar Otrabanda wilde oversteken, werd halverwege door een bootje van de havendienst tegengehouden en teruggezonden. De brug had voorrang.

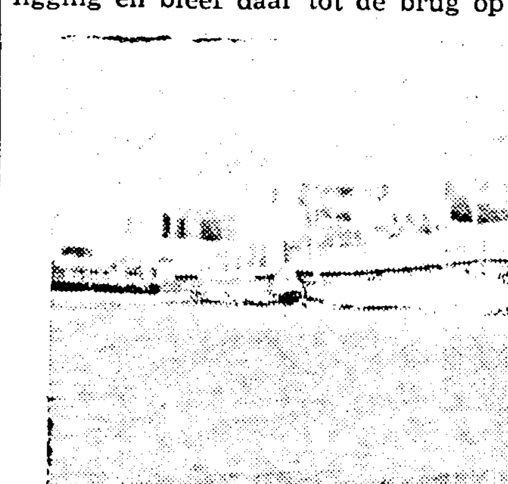
Naderhand bleek, dat deze maatregel wel zin had. De aandrijvende brug werd namelijk „geremd" door de „Neptunus", die met de achtersteven aan de brug verbonden was, teneinde zo nodig terstond te kunnen remmen of richten.

De sleepboot koos nabij de plaats, waar als regel de pontjes aanleggen, ligging en bleef daar tot de brug op het landhoofd gemonteerd was.

Het pontje, dat de terugweg had moeten aanvaarden, was inmiddels om de sleep heengevaren en legde aan langs een zolderschuit aan de KNSM-kade. Het publiek kon hier, hoewel niet geheel zonder gevaar, aan land stappen, doch moest, daar de poort aan de zijde van het Brionplein gesloten was, geheel omlopen langs de loodsen en via de Rouvilleweg het Brionplein bereiken. Haastige voetgangers, die naar Punda wilden, namen dezelfde weg via de KNSM-kade om bij het begeerde pontje te komen, dat hen naar Punda zou overzetten.

En zo ontwrichtte de brug hedenochtend nog voor een laatste maal het Willemstadse verkeer.

Om 11.20 uur gingen de afsluitbomen die anderhalve week aan één stuk gesloten waren geweest, weer open en reed de eerste auto over de brug.

De herstelde Emmabrug op weg naar haar ligplaats.

Vliegtuigongeluk bij Caracas kostte 25 mensen het leven

New York. — Er is thans een officiële mededeling gedaan over het ongeluk met een Venezolaans verkeersvliegtuig nabij Caracas, waaruit blijkt dat de 25 inzittenden allen zijn omgekomen. Het toestel behoorde aan de Linea Aeropostal Venezolano.

Functionarissen van deze maatschappij hebben medegedeeld, dat het vliegtuig in de wolken vloog en vlak bij het vliegveld van Caracas in botsing kwam met een berg.

Er waren 18 passagiers, waaronder twee kleine kinderen, en zeven bemanningsleden aan boord.

Dit is het tweede grote ongeluk dat deze Venezolaanse maatschappij in een half jaar tijds treft. In juni verongelukte een toestel van deze maatschappij boven de Atlantische Oceaan in de buurt van New York, waarbij 74 mensen het leven verloren.

CHURCHILL laakt V.N.-berisping aan Britse regering

Woodford. — „Ik ben beschermheer van de vereniging voor de Verenigde Naties in dit land, maar ik kan het er niet mee eens zijn, dat de berisping van de Verenigde Naties aan het adres van de Britse regering verstandig of nuttig was", aldus sir Winston Churchill in een rede, die door zijn echtgenote werd voorgelezen. De oud-premier, die volgende week 82 jaar hoopt te worden, zou aanvankelijk deze rede op een diner in zijn kiesdistrikt Woodford zelf hebben uitgesproken, maar hij moest op dokters advies wegens een verkoudheid thuisblijven.

Het blokkeren van het Suezkanaal door toedoen van de Egyptenaren noemde Churchill een zware slag zowel voor de Egyptische economie als voor alle zeevarende mogendheden. „Het is niet moeilijk te raden, wie hebben aangezet tot deze daad, waardoor alleen maar de onrust kan voortduren", aldus de oud-premier.

Hij vroeg zich af, of de Verenigde Naties liever zouden hebben gezien, dat het Midden-Oosten geleidelijk in een toestand van chaos onder Russische overheersing zou komen.

„Onze nationale zorgen zijn groot, maar zij zijn niets vergeleken bij de ellende van het Hongaarse volk, dat voor zijn vrijheid strijdt", aldus Churchill.

8 december feest op Santa Rosa

Broeder Leodegarius viert ZILVEREN professiefeest

Overste van tehuis voor bejaarde mannen

Santa Rosa. — Op zaterdag 8 december aanstaande zal het een kwart eeuw geleden zijn, dat broeder Leodegarius Mariaan, thans overste van het tehuis voor bejaarde mannen op Santa Rosa, werd geprofest na op 9 september 1929 als kloosterling te zijn aanvaard. Dit feest zal voor de bewoners van het huis zelf op die dag worden gevierd met 's morgens om half zeven een gezongen H. Mis in de kapel van het tehuis en 's avonds om zeven uur een uitvoering door het gezelschap Tjodoor en Wanita. Voor de buitenwereld wordt het jubileum zondag daaraanvolgend gevierd met om negen uur en door de broeders, onder leiding van broeder Salisius, gezongen plechtige H. Mis in de parochiekerk van Santa Rosa en 's namiddags om half vijf een receptie in het tehuis.

Voor broeder Leo — deze verkorting kent men beter — is de zorg voor bejaarden geen nieuwigheid, want gedurende de laatste zes jaren voor zijn komst naar de Antillen — van 1946 tot 1952 — was hij overste van een tehuis voor bejaarde mannen te Delft. Vóór die tijd was hij o.m. belast met de zorg voor voogdijkinderen en later, in de crisisjaren, met de zorg voor de werkloze jeugd.

Na zijn aankomst op Curaçao op 5 april 1952 was hij twee jaar werkzaam in het Gouvernements Opvoedingsgesticht en op 11 maart 1954 begon zijn taak in het toen gloednieuwe tehuis op Santa Rosa.

Maar broeder Leo is een bescheiden man, die liever over zijn werk praat dan over zichzelf, want dit werk schenkt hem en hen, die hem daarin terzijde staan, de grootste voldoening.

De geschiedenis van het tehuis gaat terug tot ongeveer een jaar voordat het kon worden betrokken. Men was het er namelijk op een gegeven moment over eens, dat er iets moest worden gedaan ten behoeve van de alleenstaande bejaarden, die veelal een niet al te beste verzorging genoten. De altijd trouwe ijveraar voor het Wit-Gele Kruis, de heer Emile van de Laarschot, ontketende een van zijn bekende akties en na ongeveer een jaar was het geld bijeen voor het gebouw.

En toen begon het werk van de broeders, die momenteel de zorg hebben voor 54 mannen, het werk, dat hun thans zoveel voldoening schenkt. Waarom? Het is een dankbaar werk, want de mannen, die het huis bevolken, zijn er graag, zij onderwerpen zich met het grootste gemak aan de uiteraard noodzakelijke maar toch zoveel mogelijk beperkte discipline en er wordt nimmer een klacht gehoord.

Dankbaar zijn de broeders voor de vergoeding, die zij voor dit werk van de regering ontvangen, hoewel deze niet geheel toereikend is. Er wordt een vergoeding ontvangen voor de eerste noodzakelijke levensbehoeften, maar.... van eten alléén kan een mens niet leven. Gelukkig heeft de instelling de sympathie van de gehele bevolking en tot dusver heeft men daarop nog nimmer een vergeefs beroep gedaan.

Momenteel wordt er weer gebouwd bij het tehuis; er wordt voorzien in de behoefte, die bestond aan enkele toiletten. Zoals men zich voorts zal herinneren, werden er bij het tehuis ook vier huisjes gebouwd voor bejaarde gezinnen.

Toen deze gereed waren, kwam echter juist de ouderdomsvoorzieningsregeling af en daardoor verviel voor de bedoelde gezinnen de noodzaak van een dergelijk onderkomen. Thans is het echter buitengewoon prettig, dat men de beschikking over de huisjes heeft, want enkele ervan worden reeds door bejaarde mannen bewoond.

De „Amigoe" wenst broeder Leodegarius — voor zijn kloostertijd Leonardus Steijger, — die 29 oktober j.l. 49 jaar werd, van harte geluk met zijn aanstaand jubileum en succes met zijn werk.

AMIGOE-FILM

(Nadruk verboden)

Afschaffing Am. reisbelasting

Kleine eilanden zullen er weinig voordeel aan hebben

Middellandse Zee-cruises nu naar de Caraiben?

Willemstad. — Aan boord van het ss. „Bergensfjord" heeft een vertegenwoordiger van de Curaçaose Toeristen Commissie, de heer Harold Hennessy, die verbonden is aan het reisbureau Thos. Cock & Sons, en op deze reis als cruise-director optrad, de vraag gesteld, of de recente afschaffing van de 10% reisbelasting door de Amerikaans Regering, naar zijn mening het aanlopen van Zuidamerikaanse havens door cruise-schepen, in het bijzonder La Guaira en Cartagena, zal doen verminderen. Indien dit het geval is, zal zonder twijfel ook Curaçao de nadelen daarvan ondervinden. Zoals bekend, gold deze reisbelasting wel voor de Caribbean, doch niet voor Zuid-Amerika, met het gevolg, dat de cruises uit New York met een duur van 12 of meer dagen, altijd het aanlopen van La Guaira of Cartagena inhielden, waardoor bedoelde belasting bespaard werd.

Nu de belasting niet meer bestaat, zijn verschillende personen uit de reiswereld van opinie, dat de cruises nu meer Caraïbische eilanden zullen gaan inhouden, in het bijzonder de kleine eilanden, die in het verleden geen of slechts weinig schepen ontvingen. Men zal, zeggen deze personen, aan de toeristen, waarvan velen reeds een of meerdere malen de Caribbean per schip hebben bezocht, iets anders willen aanbieden.

De heer Hennessy was evenwel van mening, dat veranderingen van de traditionele routes om drieërlei redenen niet zo gauw zullen plaats hebben.

In de eerste plaats trekt Zuid-Amerika vele Noordamerikaanse staatsburgers. De scheepvaartlijnen adverteren dan ook hun cruises: Bezoek de Caribbean en Zuid-Amerika. Het weglaten van de Zuidamerikaanse havens zal dus degenen, die deze havens blijven aanlopen en dus ook adverteren een voordeel geven.

In de tweede plaats bieden de kleine eilanden aan toeristen niet die faciliteiten, die de grote of de meer ontwikkelde plaatsen kunnen geven. Het bezoek van een toeristenschip betekent gelijktijdig een bezoek van enige honderden mensen, waarvoor de kleine plaatsen niet genoeg taxi's of restaurants bezitten. De meeste plaatsen op de kleine eilanden bieden ook niet voldoende bezienswaardigheden om enige uren wandelend door te brengen, terwijl voorts de winkels niet alleen gering in aantal zijn, maar ook weinig keuze bieden.

In de derde plaats zijn ook de havenfaciliteiten van de kleine eilanden te klein voor de ontvangst van grote schepen, zodat de schepen met eigen sloepen een veerdienst met de wal moeten onderhouden, hetgeen nadelen heeft.

Al met al is de heer Hennessy van mening, dat er weinig veranderingen in de oude bekende routes zullen komen. Voorts voorspelt hij een zeer druk Caraibisch seizoen in verband met de spanningen in het Midden-Oosten en Europa, waardoor bv. de Middellandse Zee-cruises waarschijnlijk niet meer zullen doorgaan. De Holland Amerika Lijn en de Zweden Amerika Lijn hebben deze cruises reeds geschrapt en komen nu naar de Caribbean. Hij geloofde, dat ook de Mddellandse Zee-cruise van de Bergensfjord in januari as. niet zal doorgaan en men instede daarvan bv. een rond Zuid-Amerika cruise zal gaan maken.

Dit cruiseseizoen zal, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, alle voorgaande seizoenen in aantallen schepen overtreffen. Inbegrepen de twee schepen, die ons reeds bezocht hebben, t.w. de Maasdam en de Bergensfjord, bedraagt het aantal Curaçao aanlopende cruiseschepen 58.

C.P.I.M.-Jubilea

Emmastad. — Opgave van dienstjubilea bij de C.P.I.M. in de maand december 1956.

40 jaren: 2 december S. L. Antersijn.

35 jaren: 6 december J. M. Loopstok; 10 december I.U. Wederfoor; 13 december A. A. Isenia; 17 december A. A. Rooi; 24 december M. O. C. Maduro; 27 december A. L. Nathan en 31 december I. M. Isidora

30 jaren: 1 december A. A. Lamme; 3 december A. M. B. Hart; 12 december J. F. Seferina; 14 december R. F. Erling; 24 december B. G. Petrona; 27 december M. O. Brigitha; 31 december A. Garcia en H. L. Vos

25 jaren: 3 december J. A. van der Dijs en B. B. Zefrin; 6 december H de Groot; 10 december A. J. Mathilda; 13 december T. P. Bell; 17 december L. S. Emerentia en H. M. Martis.

Schriftelijke examen G.A. in de Nederlandse Antillen

Men schrijft ons:

Door een initiatief van de afdeling Aruba van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond zal het voortaan niet meer nodig zijn om, al dan niet met een studiebeurs of een studie-opdracht, in Nederland een opleiding voor het diploma Gemeente Administratie (G.A.I.) te volgen.

Teneinde tot het daarvoor nodige examen te kunnen worden toegelaten moesten de kandidaten een aantal jaren in Nederland bij de Overheidsadministratie werkzaam zijn geweest. Voortaan zal ook de dienst bij de overheidsadministratie in de Nederlandse Antillen meetellen. Het schriftelijk gedeelte van het examen zal voortaan ook in de Nederlandse Antillen worden afgenomen, en wel onder leiding van de Inspecteur van het onderwijs. De geslaagden zullen het mondeling gedeelte van het examen in Nederland moeten afleggen.

Z.H. de Paus lichtelijk ongesteld

Vaticaanstad. — Z.H. de Paus lijdt aan een lichte aanval van griep. Van zijn artsen heeft hij het advies gekregen, meer rust te nemen en het aantal audiënties te beperken.

Vaticaanse kringen verklaren, dat specialisten enige dagen geleden de Paus volledig hebben onderzocht en dat daarbij "niets abnormaals" is ontdekt.

Rome gaat gouden priesterfeest van mgr. OLAV SMIT vieren

Mgr. dr Jan Olav Smit zal donderdag 27 december samen met de Nederlandse priesters te Rome zijn vijftigjarig priesterfeest vieren. Zoals bekend heeft mgr. Smit zijn gouden priesterfeest reeds in de zomer van dit jaar in Nederland gevierd.

Voor de viering te Rome is een comité gevormd bestaande uit de hoogeerw. heer P. Rutten, procurator der Kruisheren, en mgr. J. Damen, vertegenwoordiger van het Nederlands Episcopaat in Rome en rector van het Nederlands college te Rome.

BASKETBALL COMPETITIE

DRAGONS verslaat AQUINO in zeer spannende strijd (44-42)

Lightning blijft Jong-Curacao de baas (64-32)

Willemstad. — Er werden dinsdagavond in het sportpark J.P.F. weer twee wedstrijden van de basketballcompetitie gespeeld: Lightning — Jong Curaçao en Dragons — Aquino. De wedstrijd Lightning — Jong Curaçao was eenzijdig, waarbij Lightning het niet gemakkelijk opnam en zijn machine op volle toeren liet draaien. De jongens van Jong Curaçao hebben ook alles op alles gezet om een goed figuur te slaan, maar door hun niet op elkaar ingespeeld zijn, moesten zij het afleggen tegen het geroutineerde stel van Lightning. De wedstrijd werd gewonnen door Lightning met 64—32 en dit geeft de juiste stand weer van de wedstrijd.

De wedstrijd tussen de rivalen Dargons en Aquino is er een met een vlug tempo geweest van het begin tot het eind. Beide verenigingen startten met een paar goede combinaties en het duurde 5 minuten alvorens Aquino de score opende. Prompt werd gelijk gemaakt door Dragons. Dragons speelde zonder Rens en Lieuw Choy en we geloven, dat dit experiment met een paar goede jongere krachten absoluut goed gezien is. Het was een lust te zien hoe de vlugge knapen aan beide zijden in de meest moeilijke posities goede doelpunten maakten. Vooral de vlugge Rosario en Schoop hebben goed werk in Dragons geleverd, terwijl Valies de spil was.

Bij Aquino was het weer O. Clement, die toonaangevend was en hij is volgens ons een speler van formaat. Zijn passes, doorgeven en schieten zijn af. Bij de rust was de stand 30—20 voor Dragons.

In Dragons is Da Costa Gomez een goede aanwinst en zijn balcontrôle was goed. Na de rust was het spelpeil opgevoerd en er werd verbazend snel gespeeld. De punten gingen gelijkelijk op en dat bracht de spanning nog meer in. In de laatste minuten leek het alsof de strijd door Aquino zou gewonnen worden, doch door de taaie verdediging en goed combineren keerde Dragons het spel in zijn voordeel en bij het eindsignaal was het 44—42 voor Dragons.

Topscrorers voor Dragons waren Rosario en Schoop, beiden met 13 en voor Aquino O. Clement met 14. Topscorer voor Lightning was R. Thijsen met 21, voor Jong Curaçao was het Brown met 14.

De publieke belangstelling was zeer groot en de leiding was in goede handen bij de heren Oehlers en Jonis.

Donderdag spelen Athene — S.D.L. en Sithoc — Huracan.

Volleycompetitie

Aquillas-Asiento II 3-1
Asiento - Macabi 3-1

Willemstad. — Op het terrein van Asiento werden dinsdagavond weer twee wedstrijden van de volleybalcompetitie gespeeld en wel Aquilas — Asiento 2 en Maccabi — Asiento 1. De belangstelling voor deze wedstrijden was enorm en vooral het grote aantal dames viel op.

In de eerste game van Aquillas — Asiento 2 is alleen door serveren deze game 'n 15-1 overwinning geweest voor Aquillas. In de tweede game lieten de Asientomensen zien wat met goed combineren en rustig smashen kan gebeuren en in een spannende game won Asiento met 16-14. De derde game liet mooi netwerk zien van Aquillas en het won makkelijk met 15-4. De vierde game toonde een hardwerkende Asientoploeg doch deze kon niet verhelpen dat ook deze game gewonnen werd door Aquillas met 15-11, dat daardoor de wedstrijd met 3-1 won.

De wedstrijd Asiento 1 — Maccabi is een mooie en spannende geweest van het begin tot het eind. De gehele wedstrijd was een vlugge en er is goed volleybal getoond evenals goed netwerk. Reeds bij de inzet was het te zien dat beide teams het vaste voornemen hadden te winnen en de eerste game toonde dit nog duidelijker aan. Het werd 15-12 voor Maccabi. Dit schudde de Asientoploeg wakker en in de tweede game toonde deze zich een hechter geheel en vooral met opvangen en doorgeven won Asiento deze game met 15-12. In de derde game kwamen de punten aan beide zijden gelijkelijk op, doch Maccabi kon niet verhinderen dat ook deze game door Asiento gewonnen werd met 15-10. De laatste game was de spannendste en het was moeilijk te zeggen hoe dit zou aflopen, geen der beide zijden gaf iets weg. De Maccabi-mensen hielden taai vol, doch het Asiento-team was nu op zijn best en goed ingespeeld en won deze game met 16-14 en daardoor de strijd met 3-1.

Vrijdag spelen te Scharloo de dames van Olympia tegen Kwiek en heren Chinese club tegen MLD 2.

Sinterklaasfeest in Roxy wordt herhaald

Willemstad. — De belangstelling voor het Sint Nicolaasfeest hedenmiddag in Roxy is dermate groot, dat de zaal volledig uitverkocht was. Om de teleurgestelde kinderen alsnog in de gelegenheid te stellen het feest bij te wonen, wordt zaterdagmiddag een herhaling gegeven. Zoals bekend, komen de baten van deze feesten ten goede van de Stichting Jeugdzorg.

„Barge's Bad Club" viert 7-jarig bestaan

Suffisant. — In verband met zijn 7-jarig bestaan houdt „Barge's Bad Sport Club" zondag as. van 16 tot 22 uur in de recreatiezaal van Suffisant een „Vespertina Bailable".

Groot Sint-Nicolaasfeest op Barber

Willemstad. — Wij vernemen van zuster Douglas, dat Sinterklaas zaterdagmiddag om 15 uur de kinderen van Barber zal bezoeken. De jeugd van Barber wil dan tevens van de gelegenheid gebruik maken om aan de Sint te laten zien, hoe zij hun vrije tijd hebben besteed.

De C.C.C. dansgroep uit Willemstad, onder leiding van mej. Inez Thieme, zal ter opluistering enkele dansen uitvoeren.

Teneinde het feestelijk karakter van deze middag te verhogen, hebben vele firma's in de stad hun medewerking toegezegd.

De leiding verwacht, dat een 100 à 150 kinderen aan het feest zullen deelnemen.

De Egyptische verliezen te Port Said

Londen. — De Britse minister van defensie, Anthony Head, heeft in het Lagerhuis nogmaals verklaard, dat de Egyptische verliezen te Port Said worden geraamd op honderd doden en 540 gewonden.

Hij sprak de berichten en verklaringen waarin van zeer hoge verliezen wordt gewaagd, ten stelligste tegen.

CONCENTRATIEKAMP BIJ OESJOROD?

RUSSEN maken kamp voor gedeporteerde Hongaren

Uitgewekenen kunnen amnestie krijgen

Boedapest. — Radio-Boedapest maakte dinsdagavond bekend, dat er een zuiveringscommissie is ingesteld voor de vroegere veiligheidspolitie. Mensen, die inlichtingen kunnen geven over onwettig optreden van vroegere leden van deze politie, kunnen zich bij de politie melden. Voorts deelde de radio mede, dat de regering binnenkort een amnestie zal afkondigen voor alle Hongaren, die sedert 23 oktober illegaal het land verlieten en die vóór 31 december as. zullen terugkeren. Volgens berichten in Boedapest ontvangen, richten de Russen in Oesjorod, ongeveer 30 kilometer over de Hongaarse grens op Russisch gebied, een kamp in voor gedeporteerde Hongaren. Gedeporteerden, die nog geen 18 jaar zijn, zouden van daar teruggezonden worden.

De minister van binnenlandse zaken, Munnich, zou bij besprekingen met delegaties van arbeiders hebben toegegeven, dat een trein met zes wagons, waarin gevangen Hongaren waren, over de grens is gebracht.

In Boedapest worden nog steeds briefjes ontvangen, die gedeporteerden uit de trein, waarmede zij worden weggevoerd, gooien.

Een afvaardiging van de Arbeidersraad bezocht dinsdagavond Kadar en eiste:

1) het opnemen van kontakt met Nagy, eventueel met toestemming van de Roemeense autoriteiten;

2. toestemming voor de Raad om een eigen krant uit te geven;

3. wijziging van het regeringsdekreet inzake de samenstelling van bedrijfsraden. Volgens de delegatie dienen daarin geen vertegenwoordigers van de regering zitting te hebben.

Prof. BEEL minister van staat

's-Gravenhage. — Bij Koninklijk Besluit van 21 november is de vice-minister-president van het vorige kabinet, prof. dr L. J. M. Beel, benoemd tot minister van staat.

Bij Besluiten van gelijke datum is de oud-minister mr F. J. F. M. van Thiel benoemd tot ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw en zijn, aangezien zij reeds een Koninklijke onderscheiding hadden, bij bevordering benoemd de oud-ministers mr J. W. Beyen en A. C. de Bruyn tot grootofficier in de Orde van Oranje-Nassau en de oud-ministers J. van de Kieft en prof. mr J. C. van Oven tot commandeur in de orde van Oranje Nassau.

De staatssecretaris van financiën van het vorige kabinet, dr W. H. van den Berge, die eveneens reeds een Koninklijke onderscheiding bezat, werd bij bevordering benoemd tot commandeur in de orde van Oranje-Nassau.

EEN „OUDERWETSE" SINT-NICOLAASAVOND!

Kort verhaal van H. Philippo

„Hij is advocaat", zegt een meisje tegen haar vriendin . . . "

In Amerika heeft het zelfs in de kranten gestaan: „Dorothy Wilson heeft de aardige, oude gebruiken van haar vroegere vaderland niet vergeten. Ze gaat met haar man in Nederland Sint Nicolaas vieren.

Boze tongen beweerden, dat Dorothy Wilson alleen maar op een nieuwe stunt uit was en dat ze die hard nodig had. Maar gelukkig hebben de boze tongen in deze wereld niet altijd gelijk. Hoe het zij, ik, haar man, ben bereid mijn rol in dezen naar behoren te vervullen.

Ik zal om tien uur op het vliegveld aanwezig zijn met een bos rode tulpen in mijn hand. Dit laatste op bevel van haar manager, die mij vanmorgen uitvoerig getelegrafeerd heeft hoe ik mij moet gedragen. Ik zal nerveus zijn en naar de lucht staren, ik zal me argeloos laten fotograferen en filmen, kortom, ik zal de eenvoudige, liefhebbende echtgenoot van de wereldberoemde ster zijn en geen acteur zal mijn spel kunnen verbeteren.

De man van de filmster! U glimlacht misschien vol medelijden, want er zijn talloze verhalen geschreven, waarin wij, echtgenoten van vrouwelijke beroemdheden, in een tragikomisch daglicht zijn gesteld, maar ik heb uw medelijden niet nodig.

Ik geef toe, dat ik in het begin een tragische figuur ben geweest. Ik was een eenvoudige, Nederlandse advokaat en ik had een lief, knap vrouwtje, niet bijzonder intelligent, maar toch ook niet van geest ontbloot. Ze was in ieder geval een kameraad met wie een man zich niet hoefde te vervelen. Toen kwam het monster, de film, en slokte haar op.

Iemand vroeg haar te poseren voor een reklamefoto en die kwam in handen van een filmregisseur. Er volgde een kennismaking, een optreden in een studio, een kontrakt en op een goede dag zat ik voor het eerst alleen aan het ontbijt. Mijn vrouw was op reis naar de roem.

Toen was uw medelijden op zijn plaats geweest. Ik was verdrietig, wanhopig, verbitterd. Ik was jong en voelde, dat ik een drama had beleefd. Ik was alleen en eenzaam en mijn vrouw filmde en betrad met veel succes het naar men zegt zo doornige pad van de roem.

Ik ging haar films zien en huilde, als ik haar gezicht zag, haar stem hoorde. Ik was jaloers op haar tegenspelersen ik walgde, als ik eraan dacht, dat haar blikken, haar kussen, maar gebaren, geconserveerd gelijk de Franse doperwten, vastgelegd op de filmband de wereld rondreisden en iedereen ernaar mocht kijken.

De enkele dagen in het jaar, dat ik haar zag, waren een marteling. Ik praatte in een bodemloze put, ik herinnerde haar aan ons vroeger leven, onze idealen, onze liefde. Ik vroeg haar terug te komen en het filmen eraan te geven, ik beloofde haar gouden bergen, want ik begon juist toen carrière te maken en ik verdiende behoorlijk. Het was, alsof ze haar geheugen had verloren.

Geen enkel woord vond weerklank bij haar. Ze leefde voor haar roem, ze genoot van de bewondering van de wereld, ze zou niet meer terug hebben gekund, terug naar haar vroegere, gewone leven van gewone Nederlandse vrouw.

Ik voelde, dat ze nooit meer zichzelf was, maar zelfs in het dagelijks leven acteerde. Het was voor haar een levensbehoefte geworden haar eigen leven tè dramatiseren.

Toen kwam de twijfel en dat was het verschrikkelijkste van alles. Ik wist niet meer of ze ooit oprecht was geweest. Wat voor waarborg had ik voor haar eerlijkheid? Wie zei mij, dat ze vroeger, in de jaren, waarin ik zo gelukkig was geweest, niet geacteerd had? Ik was beledigd, gekwetst, ik schreef haar woedende brieven, waarin ik haar de verschrikkelijkste verwijten deed.

Meestal bleven ze onbeantwoord.

Een enkele keer schreef ze, dat ik me vergiste, dat ik door jaloezie verblind was, en meer dergelijke nietszeggende frasen, maar nooit een woord, dat mij overtuigde van haar oprechtheid. Ik was diep ongelukkig, tot ik op een goede dag wakker werd en wist, dat ze geen ziel had.

Van die tijd af was alles uit. Ik speelde nog wel mee voor de ogen en de oren van de wereld, waar dat nodig was. Ik was de liefhebbende echtgenoot. Ik kwam onverwachts op haar verjaardag, dat wil zeggen: haar manager, een beste vent, met wie ik goed kan opschieten, had mij een tip gegeven, want ik heb gelukkig genoeg gezond verstand om nooit werkelijk onverwachts in Hollywood ten tonele te verschijnen. Maar in ieder geval zeiden we tegen haar vrienden, dat ik onverwachts was gekomen, en iedereen was geroerd door dit bewijs van oprechte huwelijkstrouw. Ik stuurde bloemen op onze trouwdag en liet flatteuze portretten maken, die ze in haar kamers kon neerzetten, maar mijn hart bleef er buiten. Ik heb mijn leven anders ingericht. Ik voel mij binnen zekere grenzen een vrij man en als tijdverdrijf speel ik mee in dit alleraardigste blijspel. De journalisten doen mij een enkele keer zelfs de eer aan mij te interviewen. Ik heb buiten mijn particuliere leven, waarin ik zelf de hoofdpersoon ben, een openbaar leven, waarin ik de rol van maan vervul. In mijn openbare leven ontleen ik immers al mijn glans aan de mooie beroemde Dorothy Wilson, zoals de maan haar licht aan de zon ontleent. Nee, u hoeft geen medelijden meer met mij te hebben. De tragedie is immers achter de rug en ik heb zelf veel te veel plezier in het komische gedeelte dan dat het mij belachelijk kan maken.

Verspil daarom uw medelijden niet aan mij en als er in mijn verhaal veel belachelijks is, moet u wel bedenken, dat ik niet de risée ben. Wie het wèl is? Wacht u nog even!

Ik sta op het vliegveld en iedereen kijkt naar mij. Zolang de zon er nog niet is, vergenoegt men zich met naar de maan te kijken. Dat is dus degene, die de filmkussen in werkelijkheid geniet, zeggen de blikken. Men keurt mijn figuur, mijn kleding, mijn gezicht, mijn manieren en is tevreden. Ik bezit uiterlijk alle kwaliteiten, die de man van een filmster tot eer kunnen strekken.

„Hij is advokaat", zegt een jong meisje tegen haar vriendin en mijn openbare ik voelt zich gestreeld, dat men zoveel belang in mij stelt. Ik zou wel willen glimlachen tegen dat meisje, want ik voel mij immers een vrij man, binnen zekere grenzen althans. Ik voel echter ook, dat het niet gepast zou zijn, wanneer ik blijk gaf oog te hebben voor andere vrouwen, terwijl ik op Dorothy Wilson wacht. Men zou het de maar zeker kwalijk nemen, als zij, profiterende van de afstraling van de zon, een doodgewone huis-, tuin- en keukenster het hof maakte. Ik hoor nu eenmaal bij de zon en mijn particuliere ik doet hier niets te zake. Ik weet, wat ik aan de publiciteit verschuldigd ben. Ik kijk naar de lucht en zucht. Van ongeduld.

Als dan eindelijk het vliegtuig is gedaald en ik me van loter enthousiasme bijna heb laten overtaxiën stapt mijn vrouw uit en werpt ziel in mijn armen. Wij wisselen voor de ogen en oren van de wereld enig kussen en innige woorden. Als altijd verwonder ik mij er weer over, dat ik, terwijl ik haar toch werkelijk eens heb liefgehad, daar zo akelig kalm onder blijf. Het roept zelf geen herinneringen bij mij wakker. Maar het publiek is tevreden over ons weerzien. De manager knikt mij goedkeurend toe en drukt mij de hand. We zijn werkelijk bij elkaar te zien en ik wil een gesprek met hem beginnen, maar hij duwt mij ongemerkt weer in de richting van Dorothy, die bijna zielig alleen staat tussen verslaggevers en fotografen.

Ik ben toch nog geen volleerd acteur, maar ik maak het snel goed door mijn arm om haar heen te slaan en een gelukkig bezittersgezicht te zetten.

Later, als de nieuwsgierigen voorlopig bevredigd zijn en wij samen met Dorton, de manager, naar huis zijn gereden, laat hij ons met een veelbetekenende glimlach alleen in mijn kamer. Het is de aanvang van een uiterst pijnlijk samenzijn, want Dorothy kan nooit begrijpen, dat ik een vrouw, die ik twee dagen in het jaar zie, niet meer als mijn echtgenote beschouw. Ze is zo'n geboren actrice, dat ze zonder het zelf te beseffen zich al weer helemaal heeft ingeleefd in de rol van mijn vrouw.

„Ik speel dit keer slecht, héél slecht . . . ."

Het is trouwens een rol, die ze op de film vaak genoeg heeft gespeeld de rol van de "vrouw, die terugkomt". Ze speelt haar met verve en élan, zoals de kritici zeggen. Ze bezit een Amerikaans soort geestigheid, ontleend aan de scherpe, snelle dialogen uit haar films.

Eerst kijkt zij met dwepende blikken de kamer rond en blijft dan lang voor een schilderij staan, het eerste dat we samen voor ons huis hebben gekocht. Dan keert ze zich om en kijkt mij aan.

„Hoe brengen we de lovely Sint-Nicolaasavond door, dear?" vraagt ze en ik constateer, dat haar Nederlands al weer minder zuiver is geworden dan verleden jaar.

„Hoe had jij het je voorgesteld, schat?" vraag ik met een innige stembuiging. Ik heb nog steeds het gevoel, dat ik voor een groot publiek optreed.

„Dat is een woord, dat ik in lange tijd niet heb gehoord: schat", zegt Dorothy en struikelt over de „sch".

„Ik had gedacht, wij tweeën bij de open haard met chocolademelk en banket en kleine cadeautjes, net als vroeger", vervolgt ze. Ze strijkt door mijn haar met bewegingen, die duizenden van New York tot Shanghai betoverend hebben gevonden.

Ze trekt haar ene mondhoek wat op, alsof ze met haar eigen sentimentaliteit de spot drijft. Dat heeft ze van regisseur Barnman geleerd, weet ik en ik ben kwaad op mezelf, omdat ik mijn rol niet kan spelen zonder dergelijke bijgedachten.

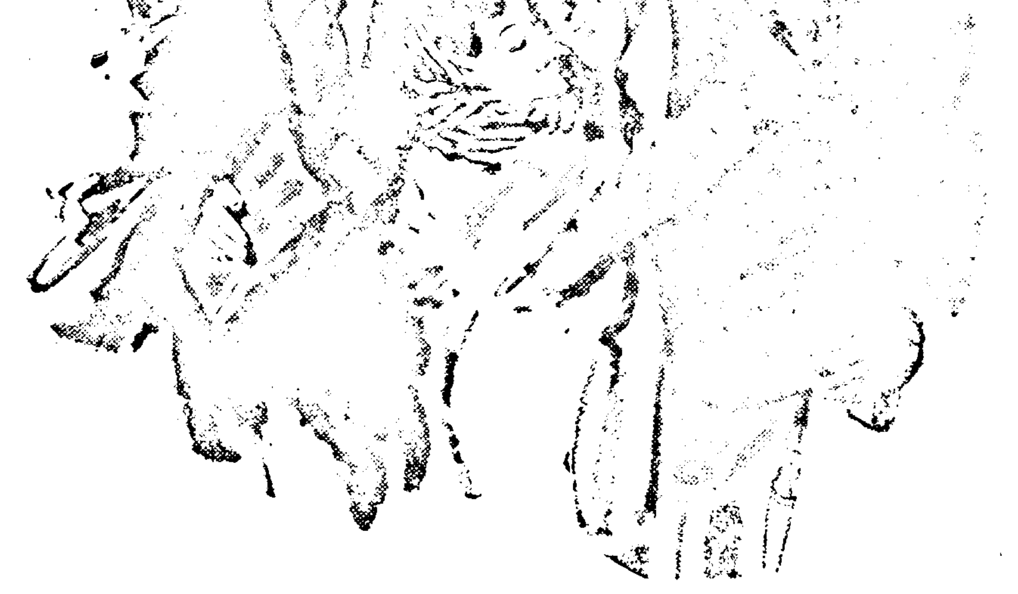
„Dat lijkt me een prachtig idee", zeg ik iets te opgewekt. Ze kijkt me weer aan. „Je bent niet blij, dat ik er ben", constateert ze: „Je kunt toch niet zeggen, dat je me te vaak ziet."

Ik lach. „Je wordt even scherp als je dialoogschrijvers", zeg ik en ga voor de haard staan. Ik hoop vurig, dat ze de kwestie van de luchtige kant zal opnemen, maar de film heeft haar zin voor dramatiek onnatuurlijk sterk ontwikkeld.

Haar lip trilt. Waarom kan ik ook niet een beetje hartelijker zijn tegen deze vrouw? Ik heb toch van haar gehouden? Ze is mooi, lief en vrolijk. Maar sinds mijn liefde voor haar gestorven is, is zij mij volmaakt onverschillig en het is zo moeilijk spelen zonder publiek.

Vanavond wil ze dus alleen met mij zijn. Onverdraaglijke gedachte! Misschien kan ik haar nog bewegen om Dorton uit te nodigen.

„Houd je dan helemaal niet meer van me?" vraagt ze zacht. „Ik heb je zo lang niet gezien en ik heb zo naar je verlangd. Mijn leven is zó vermoeiend. Iedereen kijkt naar me, iedereen let op me, iedereen wil wat van me, alleen bij jou kan ik mezelf zijn en als ik dan kom, ben je zó. Heb je dan alles van vroeger vergeten?"

„Ik ben geen volleerd acteur, maar ik maak het snel goed door mijn arm om haar heen te slaan".

„Hetzelfde heb ik jou jaren terug gevraagd", antwoord ik onwillig. „En wat dat verlangen betreft: het hele jaar taal je niet naar me. Maar als je hier bent, maak je potseling een drama van het feit, dat we niet bij elkaar zijn. Twee dagen in het jaar verlangen naar wat je niet krijgen kunt, lijkt mij een last, die je best zult kunnen dragen."

Ik ben al te ver gegaan. Zijn wij niet het gelukkigste filmechtpaar ter wereld? Denkt men niet, dat tussen ons alles in orde is? Ik speel dit keer slecht, heel slecht, zeg ik tegen mezelf en probeer een verzachtende glimlach te vinden.

„Robert", zegt ze en ze komt naar me toe. Dit wordt een sterke scène, spot ik fel in mezelf. Ze is zo waardig als een vrouw met eergevoel, die diep gekwetst is, maar zijn kan. „Is het mogelijk, dat je plotseling zó van gevoelens veranderd bent?" vraagt ze.

Ik vraag mezelf af of dit spel kan zijn. Er staan tranen in haar ogen. Wat is zij nog mooi en jong en toch is ze dit jaar zesendertig geworden.

Ben ik eigenlijk wel zo onverschillig voor deze vrouw? Ik schrik. De muur tussen ons wankelt, mijn hele wereld wankelt. Het mag niet weer van voren af aan beginnen, zeg ik tegen mezelf en vind dan plotseling het juiste woord.

„Dorothy, laten we niet zo melodramatisch doen", zeg ik vrolijk. „Natuurlijk ben ik dol op je. Ik zou het anders willen, maar ik hoef het niet eens te proberen. Je bent te lief." En ik geef haar een kus.

Ze is weer gerustgesteld, Hollywoods gelukkigste echtgenote. Ze lacht, ze kust mij ook. „Robby, you are a darling", zegt ze.

„En hoor eens, Dorothy, zou het niet aardig zijn, als we Dorton vanavond ook vroegen? Die arme kerel zal niet weten, wat hij hier in zijn eentje moet beginnen. En ik heb een paar aardige kennissen, die sterven van verlangen om je te leren kennen. We zouden er een echte, ouderwetse Sint-Nicolaasavond van kunnen maken."

De muur heeft gewankeld: ik wil in geen geval met haar alleen blijven.

Ze lijkt zelf ook wel opgelucht te zijn door mijn voorstel. Een hele avond alleen met een kribbige man, die je nauwelijks meer kent, is zelfs voor een actrice, die zich in haar rol van echtgenote van die man heeft ingeleefd, niet aanlokkelijk.

„Lovely idea, boy!" juicht ze en ze is aandoenlijk blij in het vooruitzicht, dat er mensen zullen komen, die kennis met haar willen maken, die haar van de film kennen en voor wie ze deze rol zal kunnen spelen.

Wat zal ze lief zijn! denk ik en huiver even.

De muur tussen ons heeft immers gewankeld en mijn hart seint: wees op je hoede. Ik heb de waarschuwing ter harte genomen. Mijn onnatuurlijke onverschilligheid is slechts een wapen en een wapen kan men verliezen. Mijn hele wezen verzet zich tegen het gevoel, dat opnieuw dreigt te ontwaken. Ik zal de avond met Dorton doorbrengen en Dorothy zal andere mensen om zich heen hebben, aan wie ze haar aandacht zal kunnen schenken.

De kranten zullen hun kopij hebben.

„Een ouderwetse Sint-Nicolaasavond ten huize van mr Verwerf, de echtgenoot van Dorothy Wilson, de beroemde filmster, onder andere bekend uit „Eén nacht en één dag"..

En wie de risée van dit verhaal is? Wie anders dan uzelf, u, die vermaakt moet worden, ter wille van wiens ledige uren ons gelukkige, rustige leven uit zijn schuilhoek is gesleurd en aan de openbaarheid prijsgegeven? U bent immers de ogen en oren van de wereld. Dwaas zijn de marionetten, maar nog dwazer zijn zij, voor wie het marionettenspel vertoond moet worden.

Als ik mijn leven voor uw welzijn had opgeofferd, zou u mij vereerd hebben. Nu ik het voor uw vermaak heb opgeofferd, lacht u mij uit. Maar het doet er niet toe.

Ik wens u bij de films van mijn vrouw, van de vrouw, die mijn leven heeft bedorven om u te vermaken, veel genoegen. Ik hoop, dat ze u luttele uren uw eigen misère kan doen vergeten. Dan is mijn offer niet vruchteloos geweest.

En vanavond vier ik voor de ogen en oren van de wereld Sint Nicolaas met Dorothy Wilson, mijn vrouw.

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

59

Ik dook naar voren, in de blinde tastend naar zijn benen. Ik kwam op de vloer terecht en hoorde een kreet. Toen een verwijtende stem:

„Kalm aan, sir, kalm aan. Het is in orde, mr. Blair!"

HOOFDSTUK XXII

Tussen het moment, dat ik de benen omvatte van een stoere sergeant van politie en het ogenblik, waarop ik eindelijk weer helemaal bij mijn nuchtere positieven kwam, lag een tijdsverloop van zesendertig uur. In de vroege ochtenduren van maandag had ik in die bungalow rond lopen tasten en nu was het dinsdagavond geworden.

„Ja, u maakt het best, heus." zei dokter Craddock. „U hebt heerlijk lang geslapen en u hoeft zich nergens meer zorgen over te maken."

Ik lag te bed in mijn kleine kamer naast die van Elaine.

Toch was ik lang niet al die uren helemaal dood geweest. Ik herinnerde me, dat ik in de keuken van die bungalow gezeten had en had zitten brabbelen over Merick, de mijn dat Nick daar bedolven was en over de Arlington-diamanten. Ook had ik Craddock horen zeggen: „Laat hem nu niet verder meer praten," en toen had ik een prik in mijn arm gevoeld. Zo nu en dan had ik ook nog zachte stemmen gehoord en iets van een lichte aanraking gemerkt, maar daarna was ik weer vredig voortgedobberd als op een zacht wiegende zee. Nu echter was ik klaar wakker; mijn hersens werkten normaal en de mist was volledig opgetrokken. Ik zei:

„Wat is er met Elsa gebeurd?"

„Ze is ontsnapt. Ze heeft de politie gebeld en het adres van die bungalow opgegeven. Daarom wisten we u te vinden."

Elsa had mijn dood dus niet gewild. Ze had me die slaappillen gegeven en de telefoondraden alleen doorgesneden uit zelfverdediging, zodat ik geen alarm kon slaan. Ze had zelfs de voorzorg genomen, de haard uit te draaien.... Ze zou nu wel op weg naar het continent zijn — was daar waarschijnlijk al aangekomen. Ik ontdekte, dat ik dit vurig voor haar hoopte....

„En Francis?" vroeg ik.

„O, met hem is het best." Ik hoorde, dat Craddock opstond uit de stoel, waarin hij naast mijn bed had gezeten. „Ze zaten hem te dicht op de hielen, dan dat hij de auto kon bereiken, maar hij wist zijn achtervolgers in het donker toch te misleiden en zag kans de klippen te beklimmen. Hij zal zich nu nog wel beledigd voelen voor de paar welgekozen woorden, die sir Jonathan hem toevoegde, toen deze hoorde, wat er gebeurd was. Ik kwam er zelf ook niet al te best af, tussen haakjes."

„Dat spijt me voor u," grinnikte ik. „U werd verondersteld als babysitter te fungeren, niet? Ach, uw rug is breed genoeg, neem ik aan. Het kwam door de rum, ziet u. Dan krijg je van die opwellingen."

„Verduiveld rare opwellingen, moet ik eerlijk zeggen. Sir Jonathan en Elaine kwamen een half uur, nadat u het huis verlaten had, thuis en toen was de beer los, dat verzeker ik u. Hij belde onmiddellijk de politie op. Het bleek, dat ze al bepaalde verdenkingen tegen Merrick hadden, maar die smokkelgang en de mijn vormden een complete verrassing voor ze. Wel, het is nu allemaal afgelopen. Merrick, Lyme en twee buitenlanders probeerden met het jacht te ontkomen — ze hebben zelfs de tijd niet genomen om de smokkelgang op te blazen, zoals ze van plan waren. Dat bleek uit de aanwezigheid van een paar kisten dynamiet. Ze moeten wel volkomen vertwijfeld zijn geweest, want Merrick was een te ervaren zeeman om niet te beseffen, dat het uitvaren bij de storm die er woedde gelijk stond met zekere zelfmoord. Ze werden dan ook op de rotsen gedreven. De reddingboot uit Yves voer in de vroege ochtenduren uit om ze eraf te halen. Merrick en de twee buitenlanders zijn verdronken. Alleen Curtis, die zich aan een stuk wrakhout had weten vast te klampen, kon worden gered. Hij heeft een volledige bekentenis tegenover de politie afgelegd."

Ik dacht, dat dokter Craddock naar het raam gelopen was, want het duurde even voor hij weer begon te spreken.

„Ze hebben het lichaam van Nick ook gevonden. Na vierentwintig uur graven. Hij moet een vreselijke dood zijn gestorven."

Ik antwoordde niet. Ik dacht: wel, liefste — dat is het dan, nietwaar? Nu heb je zekerheid, ben je vrij om weer te trouwen. Heel goed. Het verhaal heeft dus een gelukkig slot gekregen.... behalve dan voor die arme kikker, die maar niet in een prins veranderen kon.... De goede fee is met haar toverspreuken in de waar geraakt.... Misschien zou het goed zijn, als ze haar formules in een nieuwe cursus weer wat ging ophalen....

„Er zijn nog een paar andere ontwikkelingen aan de gang, maar er is nog tijd genoeg om daarover te vertellen. Ik zal de zuster nu gaan halen en haar zeggen, dat de patiënt langzamerhand wel eens wat eten kan krijgen."

„Elaine?"

„Een uitnemende verpleegster. U bent haar veel verschuldigd."

„Dat weet ik." Ik kwam overeind toen ik hem naar de deur hoorde lopen.

„Gaat u nog niet weg, dokter... Wanneer kan ik hier vandaan?"

„Het lijkt wel of u haast hebt. Ik rijd morgen naar Londen terug en, zoals afgesproken, neem ik u dan mee. Ik was van plan gisteren al te gaan, maar sir Jonathan vroeg me te blijven, totdat alles zou zijn opgehelderd."

(Wordt vervolgd)

HOE OMZEILT MEN HET VETO?

De resolutie „United Action for Peace", op grond waarvan de Algemene Vergadering der Verenigde Naties nog niet zo lang geleden in speciale zitting is bijeen gekomen om de bedreiging van de vrede in Egypte te bespreken, dateert uit november 1950.

De Amerikaanse regering van dat ogenblik realiseerde zich, dat het optreden van de Verenigde Naties in Korea alleen mogelijk was geweest, omdat de Russiche afgevaardigde in de Veiligheidsraad niet aanwezig was bij de stemming van 27 juni en dat hij een dergelijke blunder voortaan nooit meer zou begaan. Er moest een methode worden gevonden om bepaalde essentiële functies van de Veiligheidsraad over te brengen naar de Assemblée, teneinde bij soortgelijke situaties in de toekomst de paralyse van het veto te kunnen omzeilen. De volkenrechtsgeleerden van het State Department deden een oplossing aan de hand, die naar de toenmalige Amerikaanse minister van buitenlandse zaken wel de „Acheson-methode" wordt genoemd.

Het Handvest der Verenigde Naties heeft de behandeling van de allergevaarlijkste conflicten overgelaten aan de Veiligheidsraad, waar de Grote Vijf, die over het vetorecht beschikken, dan maar moesten zien, dat zij tot een eenstemmige beslissing kwamen. De Amerikaanse regering zag in, dat er van zo'n eenstemmige beslissing juist in de neteligste kwesties niets terecht zou komen. De resolutie, die de tamelijk misleidende naam „United Action for Peace" draagt, is bedoeld om in de plaats van gezamenlijke dadenloosheid een vrijwillig optreden van althans de meerderheid der leden te stellen.

Het is voor de juristen een hele toer geweest om aan te tonen, dat de resolutie in overeenstemming was met het Handvest en er zijn heel wat volkenrechtsgeleerdenden, die daarvan ook nu nog niet overtuigd zijn. Dat is geen wonder. Alleen al

De methode-Acheson

het bijeenroepen van een buitengewone zitting van de Assemblée geeft aanleiding tot onenigheid. Art. 20 van het Handvest zegt, dat buitengewone zittingen van de Algemene Vergadering worden bijeengeroepen door de secretaris-generaal „op verzoek van de Veiligheidsraad of van een meerderheid der leden van de Verenigde Naties".

Die laatste procedure wordt door de „Acheson-methode" als te omslachtig verworpen. Maar de vraag rijst dan, of in de Veiligheidsraad niet het vetorecht van kracht is voor zulke belangrijke beslissingen als het verzoeken om een speciale zitting van de Assemblée. De bedoeling van het Handvest is waarschijnlijk, dat dit wel het geval is. Maar de resolutie „United Action for Peace" ontkent dat. Zij stelt, dat de Assemblée mag bijeenkomen op verzoek van zeven willekeurige leden van de Veiligheidsraad. Men kan er nu over twijfelen, of dit laatste in flagrante strijd is met het Handvest, of dat het een niet-verboden interpretatie is. O.a. Nederland heeft destijds het laatste aangenomen.

Het tweede obstakel, dat moest worden overwonnen, was die van de competentie. Mag de Assemblée zich bemoeien met bedreiging van de vrede? Volgens art. 24 van het Handvest berust de „primaire verantwoordelijkheid voor de handhaving van de internationale vrede en veiligheid bij de Veiligheidsraad. Ja maar, zeggen de juristen van het State Departement, dan draagt de Assemblée toch zeker wel een secundaire verantwoordelijkheid.

Is dat inderdaad zo, dan blijft er nog art. 12. Daarin wordt n.l. bepaald, dat de Algemene Vergadering geen aanbevelingen mag doen terzake van kwesties, die in behandeling zijn bij de Veiligheidsraad. Op dat punt hadden de Amerikanen het echter niet zo moeilijk, want sinds de behandeling van de Griekse kwestie in 1947 is het traditie, dat het vetorecht in de Veiligheidsraad niet van kracht is, als het erom gaat een bepaalde kwestie van de agenda af te voeren.

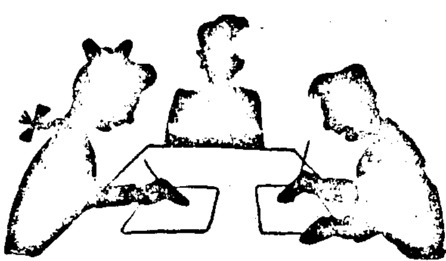
Het volgende punt was nu: hoever gaan de bevoegdheden van de Assemblée, als zij zich eenmaal met een vredesbedreiging is gaan bezighouden? Het tweede lid van art. 11 bepaalt, dat de Assemblée alle „kwesties, waarop actie nodig is" moet overlaten aan de Veiligheidsraad. Hier zijn de Amerikanen aan het interpreteren geslagen. Onder „actie", zo zeggen zij, moet worden verstaan: „verplicht collectief handelen, en dat is iets anders dan een „aanbevolen collectief handelen"

De „methode-Acheson" is nu sluitend gemaakt. Zodra de Veiligheidsraad vastloopt in het vetorecht, kan de Assemblée zich met dezelfde kwestie gaan bezighouden en „aanbevelingen" doen tot collectief handelen.

De algemene opinie was in 1950, dat het hele „United Action for Peace"-mechanisme wel een slapend geheel zou blijven. Men vroeg zich af, of vrijwillig wapengeweld rechtmatig was. Sommigen bestreden dat met het argument, dat het geen steun vindt in het Handvest. Anderen betoogden echter, dat vrijwillig wapengeweld door het Handvest ook niet wordt verboden. Het vierde lid van art. 2 luidt: „Alle Leden zullen zich in hun internationale betrekkingen onthouden van bedreiging met of gebruik van geweld tegen de territoriale integriteit of politieke onafhankelijkheid van enige staat, of op enige andere wijze, die onverenigbaar is met de Doeleinden van de Verenigde Naties". Waar er in dit artikel sprake is van „doeleinden" en niet van „voorzieningen" zo redeneren deze laatsten is vrijwillig wapengeweld toelaatbaar, als het maar in overeenstemming is met de geest van het Handvest.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Koning Tokkel kiest een opvolger

„Al siemand een zieke kameel verkoopt en niet zegt, dat het dier ziek is, moet hij het door een gezonde kameel vervangen en vijf goudstukken boete betalen," zei Wabbel.

„Pong, als de koning van Pitterbollië morgen overleed, wie zou hem dan opvolgen?"

De beide prinsen speelden stommetje en ook de koning zei niets.

„Zijn broer Tubbo, want zijn zoontje is pas twaalf jaar oud," zei Wabbel.

„Ping, als een molenaar en een pottenbakker evenveel verdienen, waarom hoeft de molenaar dan toch niet zoveel belasting te betalen als de pottenbakker?"

Diep stilzwijgen.

„Omdat het bedrijf van een molenaar veel meer onkosten meebrengt," zei Wabbel.

„Pong, wie was Teraplites?"

„........"

„Een groot wijsgeer," vertelde Wabbel. „Hij leefde vijfhonderd jaar geleden en legde in driëntwintig boeken de grondslag van de wijsbegeerte, waar mannen zoals Gelini en Harmonol thans nog op voortwerken.

Ping, waarom mag in dit land geen rozenwater worden ingevoerd?"

„......??"

„Omdat onze prijzen door het ontbreken van binnenlandse grondstoffen hoger zijn dan die in het buitenland en wij niet alleen ter wille van de kwekers, maar ook van de staatsinkomsten......" En daar begon die Wabbel een uiteenzetting te geven, die klonk als een klok en een half uur duurde. Toen hij eindelijk klaar was, zei hij: „Pong, vertel jij nu eens waardoor de vloed ontstaat?"

Pong vertelde echter niets en daarom zei Wabbel maar zelf: „Door de aantrekkingskracht van de maan. Ping,......"

En zo ging het door, uren achter elkaar. Wabbel stelde vragen over boeken, wijsbegeerte, landbouw, politiek, veeteelt, hofgebruiken, recht, geschiedenis, aardrijkskunde en wat al niet meer. De twee prinsen konden niet één vraag oplossen en daarom gaf de nar steeds zelf maar de antwoorden. Koning Tokkel zei al lang niets meer en zijn gezicht werd steeds ondoorgrondelijker; alleen schudde hij zo en nu en dan mistroostig zijn hoofd en toen Wabbel zijn driehonderdzesenvijftigste vraag had gesteld, zei de koning: „Wabbel, houd er maar mee op, zij weten toch niets." Nadat hij dat had gezegd, klaarde het gezicht van de koning evenwel plotseling op; hij glimlichte zelfs en schalks zei hij: „Ik weet trouwens toch al wie ik tot mijn opvolger maak. Je bent dus klaar."

„Maar wij zijn niets opgeschoten," protesteerde Wabbel. „Wij zijn nog even ver als toen wij begonnen."

„Nee, dat is niet waar," antwoordde de koning. „Alle moeilijkheden zijn opgelost. Maar voor ik je vertel hoe dat is gebeurd, moet je eerst eens vertellen hoe je zelf aan al je kennis bent gekomen."

„Nou, heel gewoon," zei Wabbel, „als u mijn diensten niet nodig had, studeerde ik altijd en daarbij kwam, dat uw ministers mij nogal eens bezoeken en wij dan altijd over regeringszaken spreken."

„Juist ja, ik begrijp het," zei de koning. „Zeg, Wabbel, een koning moet in de allereerste plaats voor de welvaart van zijn land zorgen. Vind je daarom ook niet, dat een heel wijs en ontwikkeld man beter koning kan zijn dan iemand, wiens vader toevallig koning was? Je knikt van ja en dus zijn wij het eens en daar ben ik erg blij om. Het probleem is nu helemaal opgelost. Je hebt mij door je vragen prachtig geholpen, te bepalen wie mijn opvolger zal zijn."

„Maar wij hebben geen van beiden een vraag kunnen oplossen!" protesteerden de prinsen Ping en Pong als uit één mond.

„Dat doet er niet toe," zei de koning plotseling heel ernstig. „Ik maak geen van jullie beiden tot mijn opvolger. Ik kies een man, die bewezen heeft, wijs te zijn en veel te weten. Hij zal over Babbaldonië regeren en pas als hij dood is, zal een van mijn nakomelingen weer op de troon komen. Ik hoop tenminste, dat ik een kleinzoon krijg, die daarvoor geschikt is."

„En wie moet u dan opvolgen?" vroegen Ping en Pong weer tegelijk.

„Wabbel!" sprak de koning. „De nar, die wijs is en veel weet en daarom geschikt is om over een volk te regeren!"

„Ik??!!" kreet Wabbel. „Maar

dat kan toch niet! Ik ben niet van koninklijken bloede! Ik ben een nar! Een nar kan toch geen koning worden!!"

„Ja, dat kan wel," sprak toen de koning. „E weet je waarom dat kan?"

„Nee," zei Wabbel, „dat weet ik niet."

„Omdat wij in Babbaldonië leven," zei de koning; „daar is alles anders dan anders en daarom zul jij koning zijn."

En zo gebeurde het.

DE EERSTE SNEEUW

De lucht is zo grauw en zo
donker,
er komt stellig sneeuw voor
de nacht
Mijn broertje en ik hebben samen
de slee al beneden gebracht.
Die stond er zo saai op de zolder
goed ingepakt achter 't gordijn.
Hé, als 't nu eens duchtig ging
sneeuwen
hoe heerlijk zou dat voor ons
zijn
Daar dwarrelt een vlok naar
beneden
daar nog één, een veertje gelijk.
Hoera, het begint al te sneeuwen
nu zijn we de koning te rijk.

Van nichtje Aurelia Jimenez

SEBASTIAAN.

Dit is de spin Sebastiaan
Het is niet goed met hem gegaan.

Luister!

Hij zei tot alle ondere spinnen:
Vreemd ik weet niet wat ik heb,
Maar ik krijg zo'n drang van
binnen
Tot het weven van een web.

Zeiden alle and're spinnen:
O, Sebastiaan, nee, Sebastiaan,
Kom Sebastiaan, laat dat nou,
Wou je aan een web beginnen.
In die vreselijk kou?

Zei Sebastiaan tot de spinnen:
't Web hoeft niet zo groot te zijn,
't hoeft niet buiten, 't kan ook
binnen,
Ergens achter een gordijn.

Zeiden alle andere spinnen
O, Sebastiaan, ne Sebastiaan,
Toe Sebastiaan, toom je in!
Het is zo gevaarlijk binnen,
Zo gevaarlijk voor een spin.

Zei Sebastiaan eigenzinnig
Nee, de Drang is mij te groot
Zeiden alle and're innig
Sebastiaan, dit wordt je dood......

O, o, o Sebastiaan!
Het is niet goed met hem
gegaan

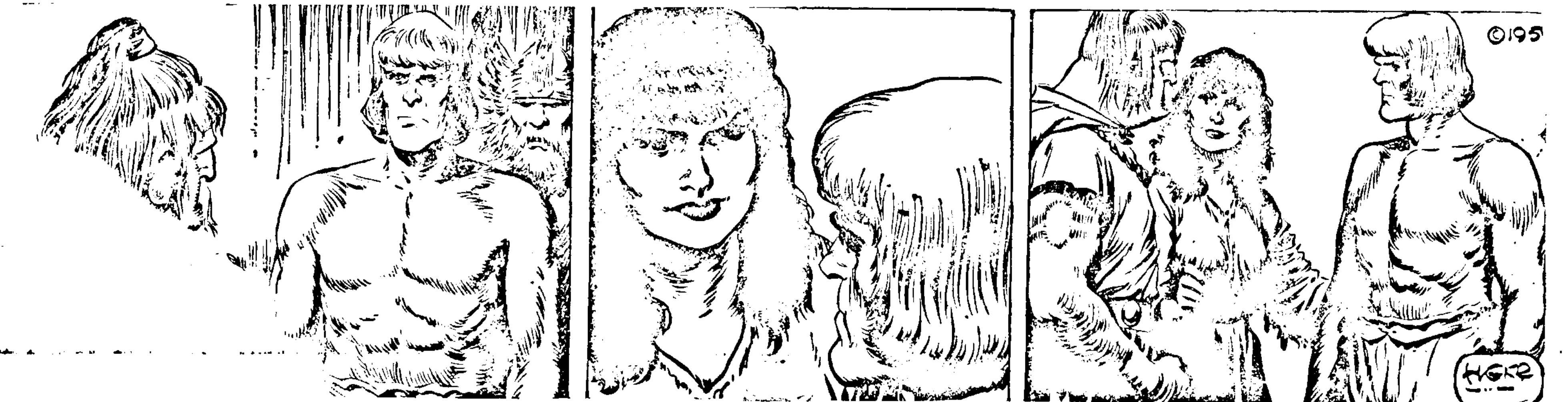
Door het raam klom hij naar
binnen,
Eigenzinnig. En niet bang.
Zeiden alle andere spinnen:
Kijk, daar gaat hij met zijn Drang!

Pauze.

Na een poosje werd toen even
dit berichtje doorgegeven:
Binnen werd een moord gepleegd.
Sebastiaan is opgeveegd.
u het kan lezen, want heto...

Diane de Jong

ERIC DE NOORMAN DE SCHEEPSBOUWER

41—33 Bij de aanblik van de vreemde vrouw van het eiland, die zich hier in Edzar's burcht volkomen op haar gemak schijnt te voelen, is Eric's eerste gedachte: — Dus kende die schurk haar toch...... Is zijn vrijlating dan misschien aan haar te danken?

Naar de blikken te oordelen die zij hem toewerpt lijkt dat niet uitgesloten.

Maar dat zou er dan op kunnen wijzen, dat zij weet wie hij is, hoewel het hem één raadsel is, hoe zij dat te weten gekomen moet zijn. Ge kent deze vrouw, niet waar? onderbreekt de grommende stem van Edzar Eric's gedachten. — Zeer zeker en omdat ik meende, dat gij haar ook kende, kwam ik hier, antwoordt Eric droog. — Achteraf blijkt mijn mening juist te zijn geweest, en hebt ge een vreemde wijze van diensten belonen! — Ge trekt zeer snel conclusies, merkt de vrouw met een vage glimlach op en Eric is eensklaps op zijn hoede als hij ziet, dat zij daarbij slinks tegen hem knipoogt.—

In ieder geval hebt ge Uw vrijheid aan haar te danken, knort Edzar — hoewel ik dat alweer betreur, want ge schijnt een van mijn mannen nogal mishandeld te hebben. Zo kalm mogelijk geeft Eric een verslag van zijn lotgevallen in Sanno's smidse. Gelukkig laat Edzar het onderwerp varen en op aandringen van de vrouw die tot Eric's verbazing geen geringe invloed op de reusachtige zeerover schijnt te hebben, handhaaft deze het besluit, Eric en de twee jongens in vrijheid te laten. — En hoe staat het met de Heruli? vraagt Eric bedaard, — wij waren met ons vieren...... Met een kwaadaardig gegrom verheft de Sakser zich van zijn zetel. Ook de vrouw staat snel op. Dat is een billijke eis, zegt zij haastig in haar gebrekkige tongval. — Een slaaf stelt geen eisen aan Edzar de Sakser! brult de piraat eensklaps woedend. — Naar mijn smaak ben je nu iets te ver gegaan, onbeschaamde kinkel; dat zal ik je op laten breken.

De Koning van Morsemaarland

De koning hield een toespraak en hij vroeg de prinses of ze niet altijd in Morsemaarland zou willen blijven. Als ze met de prins wilde trouwen, zou hij haar koningin van Morsemaarland maken. Daar moest de prinses natuurlijk op antwoorden. Ze werd er eerst verlegen van; ze keek naar al die gezichten boven de volgemorste jassen en japonnen. En toen ze daar naar keek was ze opeens niet verlegen meer. Heel hard, zodat iedereen het horen kan, zei ze: „Uw zoon vind ik heel aardig en ik zou best met hem willen trouwen, als hij maar niet zo vies was. In dit land vol vieze mensen zou ik nooit willen leven. „Gooon" riepen alle voorname dames en heren, hoor je dat? Ze zegt dat wij vieze mensen zijn! Koning, laat haar gevangen nemen!"

Maar de prinses van Wassemaarland was al weg uit het paleis. Ze sprong in haar koets en net toen de prins op de stoep kwam reed ze weg. „Prinses, prinses", riep hij, ik ben niet boos.

Blijf toch bij me." De prinses stak haar hoofd uit het raampje en riep: „was je eerst maar eens goed" en weg was ze. Iedereen in het land vergat al gauw dat de prinses er ooit was geweest. De mensen gingen weer rustig door met morsen en kliederen en iedereen was vrolijk. Iedereen, behalve de prins. Hele dagen zat hij boven in de toren en dacht aan die lieve prinses en haar sneeuwwitte jurk zonder één vlekje. Op het laatste wou hij niet eens meer eten en hij morste zelf niet meer!

En dat nog wel in Morsemaarland, stel je voor! De koning, die merkte dat zijn zoon verdriet had, werd er ook treurig van.

Op een goede dag klom hij al de trappen naar de toren op en zei tegen zijn zoon: „prins, jouw verdriet heeft me oud gemaakt. Ik wou ophouden met regeren en jij moet koning zijn. „Ik wil geen koning zijn, zei de prins, als de prinses van Wassemaarland geen koningin wordt."

De koning trok een bedenkelijk gezicht. „Je weet wat ze gezegd heeft", zei hij, Ja", zuchtte de prins en hij boog zijn hoofd. Diep in gedachten ging de koning van Morsemaarland de trappen af. Toen hij beneden kwam, had hij het gevonden. Een prachtig plan. Diezelfde avond nog werden in het hele land grote plakkaten opgehangen. „Ter ere van de Nieuwe Koning zal in het hele land een wedstrijd worden gehouden. Wie het mooiste schrobben en boenen kan, wie het best kan eten zonder morsen krijgt de eerste prijs. Een zak vol goud. Dat stond er op die plakkaten.

Wordt vervolgd)

Elma van Sauers

Pietje heeft zijn stuiver verloren en staat nu te huilen.

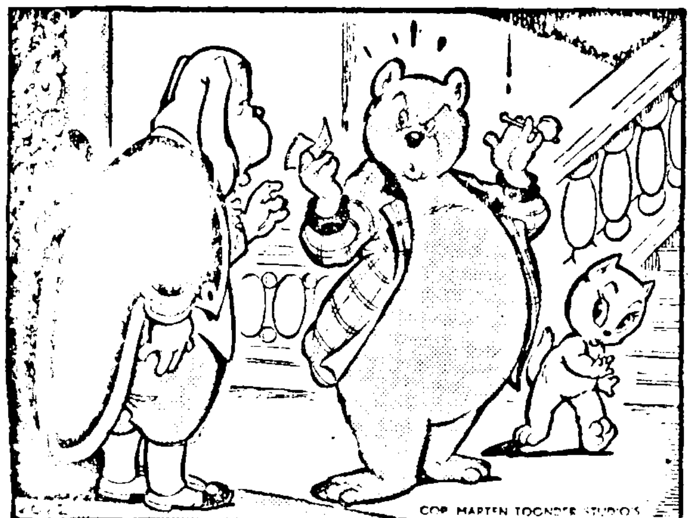
„Huil maar niet meer Piet" zegt moeder, „hier heb je een andere stuiver".

Piet begint nog harder te huilen. „Waarom huil je nog door. Pietje" vraagt moeder.

Pietje antwoordt: „Want als ik mijn eerste stuiver niet had verloren dan zou ik nu twee stuivers hebben"

Van neefje Ciro Antersijn

TOM POES en de klonters

2622. Heer Bommel nam het drukwerkje van Joost aan en bezag het enigzins afkeurend.

„Reclame!" sprak hij „Bel op: 9595 en het komt in orde". Hm. slecht gesteld en weinig origineel. Bovendien zit er een vette vingerafdruk op het papier. Ik meende, dat men vandaag-de-dag meer aandacht aan dit soort werk besteedde. Wanneer men zich bij een heer aanbeveelt, moet men dat keurig doen, wat jij?"

„Hm", zei Tom Poes, „het is rommel, Gooi het weg, heer Ollie en laten we naar binnen gaan".

„Wacht eens even", zei heer Bommel, „ik wil toch de proef wel eens nemen. Het is uiterst moeilijk om een schilder te krijgen, die mijn buitenboel wil verven. Ik zit nu al een jaar te wachten, maar er wil niemand komen. En dan spreek ik nog niet eens over het vegen van mijn schoorsteen en wat licht timmerwerk. De handwerkslieden hebben er geen zin meer in. als het geen nieuw bouw is, jonge vriend. Ik weet niet, waar dat heen moet met de maatschappij."

Zo sprekende trad hij zijn kamer binnen en greep de telefoon.

VAN EEN KIKKERTJE

Het was een mooie zomerdag
Van bloemen en van zon
Een kikkertje zat in een plas
En kwakte wat hij kon:
kwak kwak!

Maar daar kwam langbeen
ooievaar,
Die zocht een fijn diner
Hij had een hele grote maag
En honger wel voor twee
O wee!

Hij zag de kleine kikkerdik
Sloop heel stil stap voor stap
En deed toen met zijn rode bek
Een vreselijk grote hap
hap hap!

Maar hoe hij hapte, hij ving niets
Dan water in zijn snuit,
Want kikkerdik zat al in 't riet
En zong en lachte luid:
Sliep uit!

van nichtje: Irene Haseth
en nichtje Rachel Cuales

DE WASDAG BIJ KLAASVAAK

Wij plassen en wij wassen.
De broeken en de jassen,
Het boven- en het ondergoed,
Dat (K) kunnen wij zo vlug en
goed,

Dan gaat 't aan de grote lijn.
't moet drogen in de zonneschijn,
En is dan alles droog en blank,
Dan neemt 't strijkie op de plank.

Hij plooit en strijkt, 't is altijd
raak.

Dit is ons werk hier bij
Klaas Vaak.

Van nichtje Ivonne Barrow

LUILEKKERLAND.

Luilekkerland, dat heerlijk oord,
Dat kinderenharten zo bekoord.
Als 't regend, moet je daar pas
zijn.
De straten Stromen dan vol wijn.
Gebakken vogels vliegen rond,
Vanzelf maar in je open mond.
Je steekt geen hand of vingers uit,
En hebt een leven als guit.
Het sprookjesland met heerlijk
bos
En zacht tapijt van groene mos,
Waar Roodkap woont en Kleine
Duim,
En feeën zweven door het ruim.
Bij Hans en Griet, dat leuke paar,
Is 't prettig ook voorwaar!
Sneeuwitje en de Assepoes.
Dat is wel een leuke snoes.
Het bergenland, waar je kunt
zien
Het mooist van al misschien!
De toppen vol met sneeuw gegooid
Die morgen niet is weggedooid.
Maar: Oost- West , Thuis best.
Voor thuis geef ik heel de rest.

Neefje Henny Barrow

JAANTJE WOU GEEN SPINAZIE ETEN;

Moeder: Jantje eet gauw je spinazie op. Andere kinderen zijn allang blij als ze de helft van hadden.
Jantje: Ik ook moeder.
Moeder: Ja maar nu moet jij toch wel alles opeten. anders komt de zwarte duivel je straks meenemen.
's Avonds: Het begon te donderen en te bliksemen: Moeder ging gauw even naar Jantje kijken. die zat in de keuken koude spinazie te eten.

Van nichtje Asmira Antersijn

Kinderfilmprogramma

Oranjestad. — 30 november as., de laatste vrijdag van de maand, wordt in de patio van het gebouw van de tabulering de filmvertoning gegeven voor kinderen, georganiseerd door de filmdienst van het eilandgebied.

Op het programma staat een tekenfilm, de grote Hollandse film „Twee jongens en een auto" en „Pay as you exit", een komische film van de „famous kids".

Aanvang 7 uur precies.

Subsidie voor voetbalbond

Oranjestad. — De Aruba Voetbalbond kan vanaf 1 januari rekenen op een maandelijkse subsidie voor het bekostigen van een trainer. Dat is schriftelijk door de ASU aan de voetballers medegedeeld. Er schijnen twee aanbiedingen te zijn, t.w. van de tegenwoordige (Spaanse) trainer van het beroepsvoetbalteam „Millonàrios" en van een bekend Braziliaans sportman. De AVB hoopt binnenkort een beslissing te nemen ten aanzien van een kandidaat.

De competitie, welke gespeeld moet worden voor promotie en degradatie zal zo mogelijk op 8 december as. beginnen.

Volgens de thans bestaande schema's van het toernee van de Oostenrijkse voetbalploeg Rapid, zal een Arubaanse selectie op 2 februari as. in het veld treden tegen de Oostenrijkers.

Raadsvergadering

Oranjestad. — Maandagavond as. staat een vergadering van de eilandsraad op het programma. Voor de lijvige agenda verwijzen wij naar de advertentie elders in deze editie.

Bij behandeling in de afdelingen van verschillende onderwerpen vonden de leden geen aanleiding tot opmerkingen.

Liefdadigheids-bridgedrive

Oranjestad. — De serie liefdadigheidsbridgedrives, welke dit jaar door de agente van Heinekens bier op Aruba, de firma Baardse Trading Company, werd georganiseerd, wordt op 7 december as. besloten met een grote Kerstdrive. De wedstrijd wordt gehouden in het restaurant van de luchthaven. Ofschoon het inleggeld gehandhaafd werd op f 1,— per persoon, zijn er zeer bijzondere prijzen, nl. twee waardebonnen van f 15,—, twee van f 10,— en twee van f 6,—.

De prijzen worden beschikbaar gesteld door de Heinekens agente, zodat het inleggeld, dat bovendien nog verdubbeld wordt door de organisatrice geheel voor een liefdadige instelling is.

Alle bridgers zijn van harte welkom.

Pres. dir. van Lago naar New York

Oranjestad. — De President-Directeur van de Lago, de heer Odus Mingus, is zondag naar New York vertrokken voor periodieke besprekingen op het hoofdkantoor van de Standard. Daar worden directeuren van tal van dochterondernemingen verwacht en komen opnieuw de begrotingen ter sprake.

De heer Switzer, eveneens lid van de Lago-directie, gaat naar Venezuela voor de maandelijkse besprekingen tussen Creole en Lago, welke bij toerbeurt te Aruba en in Venezuela worden gehouden. Beide dienstreizen houden, aldus werd ons officieel medegedeeld, geen enkel verband met de kwestie van de vertegenwoordiging der arbeiders.

Openbare Vergadering van de Eilandsraad

van Aruba op Maandag 3 December des avonds om acht uur.

AGENDA:

1. Goedkeuring notulen.
2. Ingekomen stukken.
3. Overdracht van grond aan het land ten behoeve van de bouw van het landslaboratorium.
4. Uitgifte van grond in eigendom aan de Israëlitische Vereniging.
5. Ontwerp-eilandsverordening houdende bepaling dat voor de Watervoorzieningsdienst een van de algemene begroting van het eilandgebied afgesplitste begroting zal worden opgemaakt.
6. Ontwerp-eilandsverordening tot vaststelling van de begroting voor 1957 van de Watervoorzieningsdienst.
7. Ontwerp-eilandsverordening tot vaststelling van de begroting voor het dienstjaar 1957.
8. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de Eilandsverordening reserves en fondsen.
9. Raadsbesluit tot uitvoering van de Eilandsverordening reserves en fondsen.

Oranjestad, 26 November 1956.
De Voorzitter,
KWARTSZ.

Verwachte schepen

Oranjestad. — Op 30 november wordt de Daphnis van de KNSM in de haven verwacht. Het schip komt via Curaçao uit Europa en gaat naar Noord Amerikaanse havens.

Op 4 december komt de Hathor uit Amsterdam (via Curaçao) en gaat naar P. Cardon en de noord Amerikaanse havens.

Galareceptie en korpsbal

Oranjestad. — Commandant en Officieren van de Marinierskazerne Savaneta zullen ter gelegenheid van de 291ste verjaardag van het Korps Mariniers op 10 december voor een groot aantal genodigden een galareceptie en het traditionele korpsbal houden.

R.C.A. — LA FAMA 6-0

Oranjestad. — In de voetbalwedstrijd, welke gisteravond in het overvolle Wilhelminastadion werd gespeeld en welke de voorlaatste was van deze competitie, behaalde RCA een overwinning van 6—0 op La Fama. Hiermede is RCA, dat nog slechts één wedstrijd te spelen heeft, kampioen geworden in de hoofdklasse. R.C.A. staat nu bovenaan met 16 punten.

Wij wensen R.C.A. van harte geluk met deze prachtige overwinning.

Voorlichting voor onderwijzers

Gisteren werden op de openbare scholen aan het onderwijzend personeel exemplaren uitgereikt van het tweede nummer van het regeringsblad „Voorlichting".

Voor de vrijheidsstrijders

De hulpaktie voor Hongarije gaat onverminderd voort. De Z.E. Pater de Valk nam de volgende giften in ontvangst.....

Reinigingsdienst San Nicolas	**f 66,50**
Drie jeugdige schoenpoetsers	**„ 5,—**
Twee onbekenden	**„ 27,50**
Oduber Jr	**„ 10.—**
Vijf broertjes Evertsz	**„ 15.—**
Personeel K.N.S.M.	**„ 72,—**

Waarmede het totaal der giften kwam op f 6859,44.

Nieuwe giften blijven van harte welkom. Het adres: Pater De Valk, Pastorie Oranjestad, tel. 1434.

WIE VOLGT?....

Beurs Caracas

Centro S. Bolivar 5a emisión	97.—
Banco Obrero céd. hip. 10 años	94,50
Almacenadora Caracas	120
Auto-Ven ord.	17
Auto-Ven pref.	87
Banco Caracas cup.	3.100
Banco Central	62
Banco Miranda 50% pag.	280
Banco Unión total pag.	1.040
Banco Venezuela	2.240
Barvensa	14
Cauchos General ord.	290
Celanese ordinarias	9
Celanese preferidas	670
Cemento Carabobo	260
Cerveceria La Llanera	8.75
Cervecera Nacional	92
Electricidad de Caracas	166.50
Electricidad de Caracas serie A	99
Electricidad de Caracas serie C	98
Envases Venezolanos	195
Inmuebles Caracas	160
Inuvenca participaciones	115
Inversora 50% pag.	5,10
Inverdica s deho.	13,10
Perforación ordinarias	20
Perforación preferidas	80
Productos Efe. ord.	15
Productos Efe pref.	89,50
Rovenca comunes nuevas	30
Rovenca comunes viejas	31,50
Rovenca preferidas nuevas	88,00
Rovenca preferidas viejas	93
Servicios Hydrocarb 50% pag.	8,10
Venepal 60% pag.	75

New Yorkse Beurs

New York. — Op verkopen voor belastingdoeleinden was de N.Y.-effektenbeurs gistermorgen onregelmatig, mede ook in verband met de internationale politieke situatie. De scheepsbouwwaarden leden van winstnemingen.

In de namiddag hadden fraktionele dalingen de overhand, doch de scheepsbouwwaarden gaven grotere dalingen te zien. De markt sloot nauwelijks prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1171; hoger 403; lager 522; onveranderd 246. Aandelenomzet 2.130.000; obligatie-omzet $ 5.890.000.

Amer. Tel and Tel	168
Anaconda Comp. 74	ex dividend
Bethlehem Steel	171 1/4
Dupont de Nemours	130 3/8
Gen. Electric	59
Gen. Motors	43 3/4
Intern. Tel and Tel	30 1/8
Kon. Petr. Mij	93 1/2
Shell Oil	84 ex dividend
Standard Oil of N. Y.	55 5/8
U.S. Steel	63 3/8
Canadian Pacific	31 3/8

Surinaams Nieuws

Pater WEIDMAN stelt zich niet herkiesbaar voor de P.S.V.

Paramaribo. — Het hoofdbestuur van de PSV maakte bekend dat het als volgt is samengesteld.

Herkozen werden dr. A. Sang Ajang en de heer E. Sjak Sjie.

Gekozen werden: Mej. E. Kolom, mr. H. Heidweiller, mr. R. Chin Ten Fung (niet te verwarren met dr. Chin Ten Fung van de Partij Suriname die ook betrokken is bij de pogingen om naar olie te boren), en de heer R. Zaandam.

Zitting hadden nog: A. Burgos en mevr. E. Eygenberger-Gemmel.

Pater J. Weidman had zich niet herkiesbaar gesteld.

„Het Nieuws" merkt op dat dr. Sang Ajang, die als voorzitter was afgetreden waarna mr. C. Ooft voorzitter was geworden, als voorzitter zal moeten waarnemen ingevolge de statuten tot een nieuwe voorzitter gekozen is.

Het blad wijst erop dat er van het begin af strijd is geweest om de figuur van een priester in de politiek. Een deel der katholieken had zich er altijd tegen verzet omdat de daden en woorden van zo'n figuur te gemakkelijk zouden worden gehouden voor het officiële standpunt der Missie, met alle narigheden van dien. Pater Weidman heeft bijzonder hard en goed gewerkt voor de partij, en uit dankbaarheid hiervoor is de suggestie gedaan hem het erevoorzitterschap aan te bieden.

Paramaribo. — De Surinaamse titelhouder gewichtheffen middengewicht, de leerling-machinist Percy Baag, vertrok naar Nederland voor studiedoeleinden, met de Charis van de KNSM.

Weer verkeersactie in Suriname

Paramaribo. — De onveiligheid in het verkeer in Paramaribo neemt hand over hand toe en de pers heeft bij herhaling om maatregelen gevraagd. De autoriteiten hebben nu bekendgemaakt dat een strenge verkeersactie (de zoveelste) zal worden ingezet en dat in het bijzonder tegen de bromfietsers en wielrijders zal worden opgetreden.

Suriname bleef kalm ondanks Rock and Roll!

Paramaribo. — De Rock and Roll film „Rock around the clock" heeft de afgelopen week in Paramaribo gedraaid zonder die excessen te hebben meegebracht die elders zijn voorgevallen. Het publiek in de goedkope rangen leefde geestdriftig en vooral luidruchtig mee, maar dat doet het in Suriname bij elke film, zeer tot ergernis van de andere bioscoopbezoekers. Volgens een krantenberichtje merkte een enigszins teleurgestelde bioscoopbezoeker op dat R&R de eerste les is van de wijze zoals men in Suriname gewend is te dansen.

Begin december wordt een gezelschap Amerikaanse kleurlingen Rock 'n Rollers verwacht om in Paramaribo een tweetal voorstellingen te geven.

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen	170 1/2
Unilever cert. v. aand.	326 1/2
Philips aandelen	736
Philips pref.	150
AKU aandelen	206 1/4
Ned. Scheepv. Unie aand.	165
KNSM aandelen	155 1/2
KPM aandelen	166 1/2
Ned. Handel Mij cert	n.g.
Nat. Handelsbank aand.	102
Escomptobank aand.	n.g.
HVA aandelen	88 1/4
Amsterdam Rubber aand.	71 1/8
Ver. Deli Mijen	96
Aniem Nat. Bezit.	n.g.
3% dollar oblig. Ned. '47	90 1/2
3% Nederl. '47 (obl.)	88 3/4
Holland-Am. Lijn aand.	185 1/2
Walvisvaart aand.	69
Amsterdamse Bank aand.	200
Holl. Bank Unie cert.	211
Billiton 2e rubriek	215
Billiton 1e rubriek	290
Overzeese Gas Mij.	145
Borsumij aand.	77
Lindeteves aand.	42 1/4
Royal Dutch Am. S. in $ 61.87	bieden
Rott. Bank aand.	178 1/2
Curaçaose Handel Mij.	176
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit	290

De markt was zeer teleurstellend als gevolg van geruchten, die niet kunnen worden nagegaan, volgens welke de bank van België de uitgifte van dollars heeft gestaakt. De internationale fondsen waren overal zeer zwak. Kon. Olie verloor meer dan 15 punten. Scheepvaart daalde eveneens. De markt toonde later.

Geen tekenen van herstel en sloot zeer ongunstig. De kultuurondernemingen werden verwaarloosd. De staatsleningen noteerden fractioneel lager.

De koersgemiddelden:

Petroleum	247.35
Industrie	145.87
Scheepvaart	161.97
Banken	120.27
Ind. fondsen	96.68
Algemeen	186.41

EXECUTIE VEILING

Op Donderdag **6 DEC. 1956** des voormiddags 10 uur zal ten overstaan van de ondergetekende ten kantore van Notaris **MR A. A. G. SMEETS** aan de Handelskade 9B ex art. 1203 al. 2 B.W. in het openbaar volgens plaatselijk gebruik worden verkocht:

het huis, plaatselijk bekend **Mgr. Kieckensweg nr 29,** met erf en grond, staande en gelegen op **Welgelegen** in het Stadsdistrict van Curaçao, welk onroerend goed nader is omschreven in meetbrief d.d. 16 Juni 1948 nummer 126, groot 620 m^2, staande ten name van **DAVID ISAAC GARCIA.**

De veilingscondities liggen ter inzage ten kantore van voornoemde notaris.

J. W. VELEMA
Wnd.-Notaris.

Nederlandse zwemsters werpen zich hongerig op wereldrekords

DE STRIJD om het EUROPEES clubkampioenschap voetbal

Hongerig zou men de manier kunnen noemen, waarop Nederlandse zwemsters zich werpen op allerlei Europese en wereldrecords, waarbij wij dan maar achteloos voorbijgaan aan Nederlandse topprestaties, die in de meeste andere landen met grote vreugde zouden worden begroet, doch die in ons eigen landje nauwelijks meer enige aandacht krijgen. Wie eenmaal groot is geworden, ziet immers het kleine bijna niet meer!

Die honger is overigens wel te verklaren. De meisjes, die werden uitverkoren voor Melbourne, zijn in topvorm en zoeken naar gelegenheden om iets te doen met die vorm. Er komt bij, dat de teleurstelling, welke voortsproot uit het besluit van het NOC niet naar Melbourne te gaan, niet heeft geleid tot een stemming van „laat nu de boel maar waaien, het kan mij niets meer schelen", doch blijkbaar de zwemsters juist extra heeft geprikkeld om als het ware al bij voorbaat elke glans te ontnemen aan de komende Olympische overwinningen van anderen. De nieuwe wereldrecords immers zullen er te Melbourne ongetwijfeld toe leiden, dat men zich na elke Olympische zegepraal zal afvragen: „maar hoe zou de uitslag zijn geweest, indien Nederland van de partij was geweest?"

Ook zonder naar de Spelen te Melbourne te gaan staan de Nederlandse zwemsters dus thans weer in het middelpunt van de belangstelling en speelt Nederland als zwemnatie weer een vooraanstaande rol in het internationale sportleven. Men zou kunnen zeggen, dat daarmede een traditie wordt gehandhaafd, omdat Nederland als zodanig eigenlijk in de voorste rijen heeft gestaan sinds het dameszwemmen openlijk werd erkend.

Einde in zicht?

Bij al de successen van thans ziet het er evenwel toch naar uit, dat binnen afzienbare tijd die rol ten einde zal zijn. Koesteren de Geertjes en Jopies dan wellicht het voornemen het zwempak definitief op te bergen? Of is misschien voor de oefenmeesters en -meesterressen de aardigheid er af na het besluit van het NOC?

Neen, het tegendeel is veeleer waar. De gevaren komen echter van geheel andere zijde, ofschoon daarbij toch in zekere zin zal kunnen worden gesproken van „eigen schuld", zij het dan niet de schuld van de meisjes, de clubs of de Zwembond.

Wie de Nederlandse zwemsuccessen van meer nabij bekijkt, komt spoedig tot de conclusie, dat de zwemsters zich over het geheel genomen beter op haar gemak voelen in overdekte zweminrichtingen dan in open baden. Olympische en Europese kampioenschapswedstrijden hebben in de loop der jaren juist voor Nederland tal van teleurstellingen opgeleverd en de enige oorzaak daarvan was, dat deze wedstrijden altijd in open baden worden gehouden.

Uiteraard kan men hiertegen onmiddellijk aanvoeren, dat de „zomer" in Nederland veel te weinig gelegenheid biedt voor een intensieve training in open water en dat de Nederlandse zwemsport vermoedelijk weinig of zelfs in het geheel niets zou betekenen, internationaal bezien, indien de meisjes waren aangewezen op de „zomer". Wij zijn de eerste, die dat volmondig willen beamen en het is er ons ook beslist niet om te doen enigerlei aanmerking te maken. Wij constateren echter een feit, dat men niet kan loochenen en dat blijkbaar een doorn is in het oog van zeer velen buiten de Nederlandse grenzen.

Keerpunten

Het verschil schuilt namelijk niet alleen in „open" of „overdekt" water. Men zou dat zelfs wel kunnen verwaarlozen, als het gaat om wereldrecords, mits de banen van beide soorten baden maar even lang waren. Dit nu is niet het geval. In open water zijn bij de belangrijkste internationale wedstrijden de banen altijd vijftig meter lang en in de meeste overdekte zweminrichtingen zijn die banen niet langer dan 25 meter. Korte banen geven bij een recordpoging meer keerpunten dan lange banen en elk keerpunt biedt het voordeel van een stevige afzet!

Nederland nu heeft niet zo bijster veel overdekte inrichtingen met banen ter lengte van vijftig meter en wat dat betreft staat Nederland trouwens zeker niet alleen. In de landen evenwel, waar men er beter aan toe is, schudt men thans enigszins afkeurend het hoofd. Die schuddende hoofden zijn bijeen gekomen en sinds een jaar ongeveer verneemt men van gedachtenwisselingen, van plannen en van moties in de FINA, de internationale zwembond, om te komen tot een andere indeling of waardering van wereld- en Europese records.

Het aantal voorstanders van records, die uitsluitend kunnen worden verbeterd op banen van vijftig meter, neemt steeds toe en de

dag is niet ver meer, waarop de FINA zich zal hebben uit te spreken. Geschiedt zulks thans te Melbourne, waar alle internationale sportbonden congressen houden, dan is het stellig zeer jammer, dat Nederland niet kan deelnemen aan de besprekingen. Jan de Vries, bestuurslid van de FINA, is immers met de gehele Olympische ploeg in Nederland gebleven!

Groepen.....

Hoe het zij, er is een groep, die het meeste voelt voor records, welke uitsluitend op banen van vijftig meter kunnen worden gevestigd of verbeterd. Er is een andere groep, die wel iets voelt voor twee verschillende soorten records, namelijk op banen van vijftig meter en op banen van minder dan vijftig meter. En de mogelijkheid schijnt te bestaan, dat van Duitse zijde wordt voorgesteld in 1960 over te gaan tot erkenning van records uitsluitend op banen van vijftig meter (of langer!). Dat uitstel tot 1960 zou dan moeten niet of in onvoldoende mate de beschikking heeft over baden van de voorgeschreven lengte, in de gelegenheid te stellen zulke baden tot stand te brengen.

Begrijpt men nu, waarom er wel eens spoedig een einde zou kunnen komen aan de voorname rol, welke Nederland op zwemgebied vervult? Het aantal baden met banen ter lengte van vijftig meter is in ons land niet bijster groot en het is zeer de vraag, of vóór 1960 in het tekort zal kunnen worden voorzien. Op dit ogenblik immers geldt voor zwembaden nog altijd in Nederland een bouwstop!!

X X
X

De strijd om het Europese clubkampioenschap voetbal, vorig jaar ingesteld, is een groot succes gebleken. De landskampioenen reisden vorig jaar en ook nu weer kris-kras door Europa om elkaar volgens een vastgesteld programma tweemaal te ontmoeten. De Hongaarse club Honved is bijvoorbeeld als-over-kop met de autobus van de vereniging en koffertjes, waarin weinig meer kon worden gepakt dan de voetbal-uitrusting en een tandenborstel, vertrokken op de eerste dag van de „bevrijding", ergo voor de tweede aanval van de Russen. Men heeft er dus wel wat voor over aan deze Europese titelstrijd deel te nemen!

De Nederlandse kampioen Rapid-Juliana-Combinatie was eveneens van de partij, doch werd door twee nederlagen tegen Rode Ster (Joegoslavië) uitgeschakeld.

In de tweede ronde nu eindigde het dubbele treffen tussen Real Madrid en Rapid Weenen onbeslist. Een derde wedstrijd was dus nodig om uit te maken, wie naar de derde ronde zou overgaan en wie moest afvallen. Een wedstrijd op onzijdig terrein, waarvoor ook het Olympisch Stadion te Amsterdam in aanmerking kwam.

Men behoeft niet te vragen, of er bij het publiek belangstelling zou zijn geweest voor een dergelijke wedstrijd. Temeer niet, aangezien Real Madrid vorig jaar het Europese kampioenschap won en zeer populair is in Europa. Het zou ook met het oog op de wedstrijden tussen Nederland en Oostenrijk in de voorronde van het wereldkampioenschap vermoedelijk van groot nut zijn geweest Rapid te Amsterdam aan het werk te zien en dan bijvoorbeeld het Nederlands Elftal als toeschouwer op de tribune te zetten.

Stadion mag niet

Van dat alles is echter niets gekomen. Het bestuur van de KNVB heeft namelijk het Olympisch Stadion verboden deze wedstrijd te organiseren. Het motief van dat verbod was: het publiek kan zijn geld slechts een keer uitgeven en wie deze wedstrijd bezoekt, kan drie dagen later niet nog eens naar Ajax of Blauw Wit gaan, zodat de eigen clubs er dus financieel nadeel van ondervinden!

Natuurlijk moet het bondsbestuur de belangen van de eigen clubs beschermen. De vraag dringt zich echter op, of men nu niet wat te ver is gegaan en wat al te kortzichtig heeft gehandeld. Of was men wellicht bevreesd, dat het publiek een al te groot verschil zou ontdekken tussen het spel van Real Madrid en een van de Amsterdamse clubs uit de hoofdklasse of de eerste klasse?

Eigenaardiger nog wordt de zaak, indien men weet, dat de KNVB zocht naar een tegenpartij voor een landenwedstrijd ten bate van de Hongaarse vluchtelingen. Men polste tal van landen, doch het enige land, dat in staat bleek op korte termijn te spelen, was.... Spanje! Men ging daar zelfs zo ver, dat men het Nederlands Elftal uitnodigde naar Madrid te komen, aangezien het stadion daar 130.000 toeschouwers kan bevatten tegen 60.000 te Amsterdam, de toegangsprijzen er bovendien hoger liggen dan in Nederland, zodat de opbrengst aanzienlijk groter zou zijn.

Er zijn stemmen opgegaan, die op politieke gronden deze wedstrijd op Spaanse bodem ten bate der Hongaren veroordelen, maar indien de ontmoeting eind december of begin januari doorgang vindt, wordt zij gehouden op het veld van Real Madrid!

B. M. Schilperoort.

Olympisch Nieuws

De medaille-verdeling der Olympische Spelen, inclusief de ruiterspelen te Stockholm, was vandaag als volgt (resp. gouden, zilveren en bronzen): Amerika 16, 11 en 5; Rusland 6, 8 en 7; Zweden 3, 1 en 1; Duitsland 2, 5 en 1:; Italië 2, 3 en 4; Australië 1, 2 en 5; Groot Brittannië 1, 1 en 2; Polen 1, 1 en 1; Noorwegen 1, 0 en 1; Canada 1, 1 en 1; Brazilië 1, 0 en 0; Tsjechoslowakije 1, 0 en 0; Nieuw Zeeland 1, 0 en 0; Frankrijk 1, 1 en 2; Hongarije 0, 1 en 1; Argentinië O, 1 en O; Denemarken 0, 1 en 0; IJsland 0, 1 en 0; Oostenrijk 0, 0 en 1. Finland 0, 0 en 2; Griekenland 0,-0 en 1; Iran 0, 0 en 1; Korea 0, 0 en 1; Zwitserland 0, 0 en 1.

Boksen — Lichtweltergewicht tweede ronde: Antonio Marcilla (Argentinië) wint op punten van Ludwig Potesil (Oostenrijk).

De onofficiele puntentelling was vandaag inclusief de ruiterspelen: Amerika 262; Rusland 150; Duitsland 63 1/2; Italië 63; Australië 52; Zweden 50; Polen 37; Groot Brittannië 39 1/2; Canada 22; Frankrijk 30; Iran 15; Noorwegen 14, Tsjechoslowakije 13; Hongarije 15; Brazilië 11; Korea 11; Argentinië 10; Finland 10; Nieuw Zeeland 10; Denemarken 7; Trinidad 7; Japan 6; IJsland 5; Zwitserland 5; Oostenrijk 4; Bulgarije 4; Griekenland 4; Nigeria 2; Malakka 1; Spanje 1; Zuid-Afrika 1; Joegoslavië 1.

Verspringen (verbetering) — De gouden medaille verspringen werd gewonnen door Elzbieta Krzesinska (Polen) met een sprong van 6.35 meter, waarmee zij haar wereldrecord evenaarde en een nieuw Olympisch record vestigde. Tweede werd Willie White (V.S.) met 6.09 meter; derde Naderda Dvalichvili (Rusland) met 6.07 meter.

Het nieuw Olympisch record hinkstapsprong van de Braziliaan Da Silva moet nog worden bevestigd. Zijn landgenoot Jose Telles da Conceicao werd zesde in de finale 200 meter, die gewonnen werd door de Amerikaan Bobby Morrow. Zijn tijd was 20,6 seconden, waarmee hij 1.10 seconde onder het Olympisch record bleef, dat in het gezamenlijk bezit was van Josse Owens (1936) en Andy Stanfield (1952). Morrow is de eerste atleet, die tijdens de Spelen van 1956 twee gouden medailles wint. De reus uit Texas won zaterdag de gouden medaille op de 100 meter en was de eerste atleet, die sinds 20 jaar twee sprintnummers op zijn naam bracht. Jesse Owens, de Amerikaanse kleurling, won in 1936 zowel de finale 100 als die van de 200 meter. Stanfield werd vandaag tweede op de 200 meter, Thane Baker (V.S.) derde en Mike Agostini (Trinidad) vierde. Conceicao plaatste zich met 21,4 seconde als derde in de halve finale na Baker (21,1 sec.) en Morrow (21,3 sec.).

In de 3.000 meter steeplechase werd Eduardo Fontecilla (Chili) uitgeschakeld in de eerste serie.

Chili kwam in de halve finale basketball uit tegen Frankrijk en werd verslagen met 71-60 (Ruststand 37-23).

Gunther Kruse (Argentinië) en Hernán Haddad (Chili) plaatsten zich met respectievelijk 47.87 meter en 47.48 meter in de finale discuswerpen, maar klasseerden zich onderscheidenlijk elfde (49.89 meter) en zestiende (46 meter). In de finale won Alfred Gerter (V.S.) de gouden medaille met een nieuw Olympisch record van 56.36 meter, dat nog moet worden bekrachtigd. De wereldrecordhouder Gordien (V.S.) haalde 54.81 meter. Desmond Koch (V.S.) werd met 54.40 meter derde.

Tristan Falfan (Argentinië) won van Maurice White (Pakistan) in de tweede serie vedergewichtklasse boksen door interventie van de scheidsrechter in de tweede ronde.

Op de vijfde dag der Olympische Spelen wonnen de Amerikaanse atleten weer het merendeel der triomfen met vijf overwinningen. Zij hebben nu in totaal 16 gouden medailles en een grote voorsprong op de Russen.

Josse Owens, de grote Amerikaanse atleet, die de Spelen als persoonlijke vertegenwoordiger van president Eisenhower bijwoont, was vandaag getuige, hoe Bobby Morrow zijn Olympisch record van 1936 evenaarde door zowel de 100 als de 200 meter te winnen.

Schermen — De titelhouder Doriola (Frankrijk) won het nummer floret individueel. Tweede werd Bergamini (Italië) en derde Spannilo (Italië).

Roeien — In de roeinummers won Amerika heden drie gouden, twee zilveren en een bronzen medaille. Rusland won twee gouden, één zilveren en één bronzen medaille; Italië één gouden en Canada één gouden.

Toen de Amerikanen het versierde vlot betrad voor de uitreiking der medailles, waren de meeste leden, vooral Charles Grimes, zo uitgeput, dat zij niet overeind konden blijven, en de ceremonie moest even worden uitgesteld. Daarna hielden de roeiers elkaar overeind, terwijl zij de medailles in ontvangst namen.

De 20-jarige New Yorker Gerter is de jongste atleet, die ooit de Olympische titel discus won. Hij begon zijn atletiekloopbaan als sprinter, maar vond de training te zwaar en ging over op discus. "Te lui", zegt hij zelf. "Ik heb een hekel aan lopen. Ik loop nu alleen om de discus op te halen na het wegwerpen".

Hockey — Pakistan versloeg Nieuw Zeeland met 5-1.

Melbourne. — De officiele puntentelling — meegerekend de punten van de Olympische ruiterwedstrijden — was maandagavond: 1. Amerika met 139 punten; 2. Rusland met 95 punten; 3. Duitsland met 46,5 punten.

Ajax — Willem II 5—0. Voor de eerste maal passeert Michels van Ajax de keeper van Willem II.

Olympisch Nieuws

Moderne vijfkamp — De Zweedse Olympisch kampioen Lars Hall nam vandaag de leiding in het individueel klassement van de moderne vijfkamp. Er moet nog één nummer worden verwerkt van deze zware strijd. Morgen eindigt de vijfkamp met de 4.000 meter cross country wedloop. Amerika leidt in het ploegenklassement met 10.368 punten. Daarna volgen Rusland met 10.111 1/2 punt en Finland met 9795 1/2 punt.

Roeien — Finale single sculls: 1) Viatcheslav Ivanov (Rusland) 8 min. 2,5 sec; 2) Stuart MacKenzie (Australië) 8 min. 7,7 sec; 3) John Kelly (V.S.) 8 min. 11,8 sec; 4) Tedor Kocerka (Polen) 8 min. 12,9 sec.

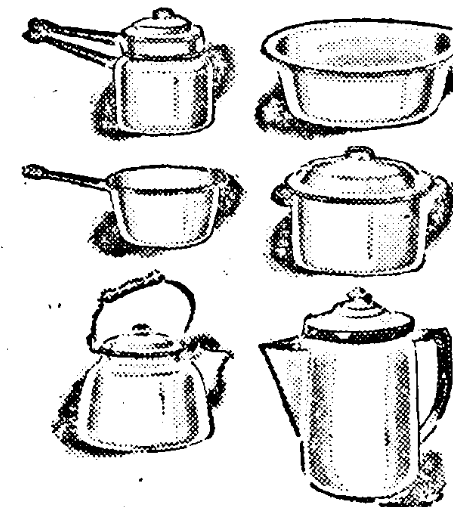
Adhemar Ferreira da Silva van Brazilië heeft de eerste gouden medaille van de Olympiade van 1956 voor Latijns Amerika gewonnen door beslag te leggen op de eerste plaats hinkstapsprong. Da Silva behoort ook tot de weinige atleten, die hun titel, die zij vier jaar geleden te Helsinki wonnen, continueerden. Maar dinsdag overtrof Da Silva zichzelf; hij verbeterde zijn eigen Olympisch record met een totale sprong van 16.35 meter, waarmee mij enkele centimeters beter was dan zijn oude record.

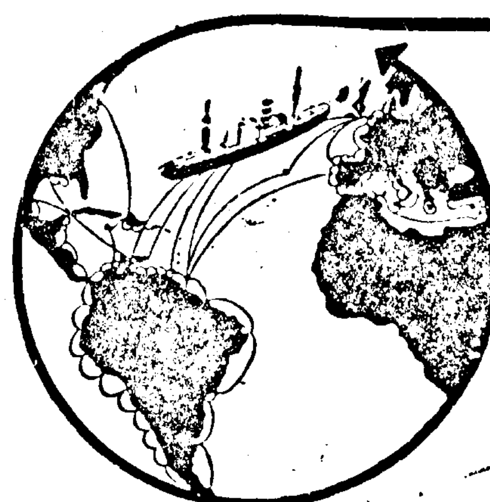
De 29-jarige Da Silva vertelde, dat hij pas een maand voor zijn vertrek uit Brazilië met zijn training begon. Hij heeft wel wat geluk gehad, want zijn gevaarlijkste rivaal, de IJslander Vilhjalmur Eirnarsson, verstuikte in de vierde ronde zijn linkerenkel, nadat hij de oude Olympische prestatie van de Braziliaan had verbeterd. De blonde IJslander probeerde het ondanks zijn blessure andermaal, maar dit verergerde slechts de pijn en hij trok zich voor de zesde en laatste sprong terug.

De Argentijnen zetten hun bokssuccessen dinsdag voort. Antonio Marcilla behaalde een overtuigende puntenoverwinning op Ludvig Potesil van Oostenrijk in de tweede serie weltergewicht. Chili weerde zich dapper tegen Frankrijk in het basketball-tornooi en ging met 71-60 eervol ten onder. Bij de rust had Frankrijk een voorsprong van 37-23.

Basketball — Uruguay versloeg na verlenging de Philippijnen met 79-70. Bij de rust hadden de Philippijnen een voorsprong van 42-39.

De Australische officials hebben beslag gelegd op clandestiene filmjournaals, bestemd voor de Verenigde Staten en Japan. De organisatie zou grote schade lijden, als de smokkel was gelukt. Er bestaan namelijk televisie en filmcontracten voor de vertoning buiten Australië, die hopelijk 250.000 dollar opbrengen, een onmiskenbare bijdrage voor de organisatiekosten. Op de eerste dag der Spelen werden twintig overtreders uit het stadion verwijderd.

AANKOMSTEN:	TE CURAÇAO	TE ARUBA:
Van de Gulfhavens:		
ms. Sarpedon	6 Dec.	—
ms. Doris	8 Dec.	—
ms. Adonis	—	9 Dec.
ms. Artemis	—	22 Dec.
Van New York:		
ss. Triton	6 Dec.	—
ms. Agamemnon	—	8 Dec.
ms. Aegis	12 Dec.	13 Dec.
Van Europa:		
ms. Hathor	1 Dec.	4 Dec.
ms. Oranjestad	8 Dec.	11 Dec.
ss. Boskoop	12 Dec.	—
ss. Breda	12 Dec.	14 Dec.

AFVAARTEN VAN CURAÇAO:

A'dam en/of	ss. Baarn	1 Dec.	ms. Aegis	12 Dec.
Rotterdam	ms. Mentor	12 Dec.	ss. Boskoop	18 Dec.
Aruba	ms. Hathor	3 Dec.	ms. Oranjestad	10 Dec.
Barbados	ms. Oranjestad	20 Dec.		
Cristobal	ms. Oranjestad	10 Dec.	ss. Breda	13 Dec.
Georgetown	ms. Adonis	10 Dec.	ms. Artemis	23 Dec.
Gulfhavens	ms. Hathor	3 Dec.	ms. Isis	26 Dec.
La Guaira	ms. Sarpedon	6 Dec.	ms. Doris	8 Dec.
Maracaibo	ms. Aegis	12 Dec.	ss. Boskoop	13 Dec.
New York	ss. Triton	6 Dec.	ms. Doris	8 Dec.
Paramaribo	ms. Adonis	10 Dec.	ms. Artemis	23 Dec.
Port of Spain	ss. Baarn	1 Dec.	ms. Sarpedon	6 Dec.
Pto. Cabello	ms. Sarpedon	6 Dec.	ms. Doris	8 Dec.
Pta. Cardon	ms. Hathor	3 Dec.	ss. Boskoop	13 Dec.
Pto. Limon	ms. Oranjestad	10 Dec.	ms. Aegis	12 Dec.
W.kust Z. Am.	ss. Breda	13 Dec.		

